

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מִגְּקֵד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכֶ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבָּד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יָדֵי "מִפְּעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 22 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב-29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים ל-29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ-20 דְקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתֵּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעַלּוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוּצָה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל הַנְּשִׁמְתָם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוּצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתֵּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעַלּוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעִלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לָנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיֵן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וּגְשָׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פְּמָה שְׂרוּצָה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל פֶּחַ זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפְרֵי הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' ק"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדבריך אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

ואחר אמר, ברם עקר שרשיו
בארץ השאירו, ואין אילן כאן
אלא אדם עליון, שנאמר בו כי
האדם עץ השדה, ואת העץ הזה
נטע הקדוש ברוך הוא בכמה
דורות ולא הצליח.

(עד שנטע אותו בארץ ישראל,
והרכיב אותו בשלשת האבות
והצליח שם, ומשום זה הן כל
אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
גבר. מיד שהצליח שם ואחז שם,
התפשטו שרשיו על הארץ,
שהיא השכינה, והתעלו ענפים
בכל הרקיעים ובכל המרפבות
של הנשמות והמלאכים וחיית
וישרפים ואופנים, עד שחזר
כבראשונה (עד אין סוף), והרי
פרשוה שעץ החיים מהלך ת"ק
שנה, גדול האילן ותקיף ורומו
מגיע לשמים, וחזותו לסוף כל
הארץ, תחתיו תצלל כל חית
הבר, ובענפיו ידורו צפרי
השמים, שהם נשמות קדושות,
וממנו יזון כל בשר.)

והרכיב אותו עד אלף דור, כמו
שהשכינה שהיא עולה לאלף דור
בעשר ספירות, שבהם עולה עשר
פעמים מאה, עד שעולה בהם
לאלף דור, ומיד שהצליח האילן
בארץ, ירד האילן מלמעלה,
שרשיו בארץ שהיא השכינה,
והתגדלו שם ענפיו עד אין סוף,
והתפשטו בה שרשיו עד אין
תכלית. באותו זמן התגדל האילן
כמו מקדם, זהו שכתוב גדול
האילן ותקיף, ורומו מגיע
לשמים, וחזותו לסוף כל הארץ,
וממנו יזון כל בשר. כל בני האדם
שלמטה. באותו זמן התגדל
האילן כמו מקדם, זהו שכתוב
גדול האילן ותקיף וכו'. חית הבר
אלו חיות הקדש, צפרי השמים
אלו הנשמות, וממנו יזון כל בשר
כאלו עקר חיות ומלאכים ושרפים

וקציצו ענפיהי, ולכתר אמר (שם יב) ברם עקר
שרשוהי בארעא שביקו, ולית אילן הכא אלא
אדם עלאה, דאתמר ביה (דברים כ יט) כי האדם
עץ השדה, והאי אילנא קודשא בריך הוא
אנטע ליה בכמה דרין ולא אצלח.

(עד דנטע ליה בארעא דישראל, וארכיב ליה בתלת אבהו ואצלח
תמן, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר,
מיד דאצלח תמן ואחיד תמן, אתפשטו שרשיו על ארעא דאיהו
שכינתא, ואסתלקו ענפיו בכל רקיעו, ובכל מרכבין דגשמתין
ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר בקדמיתא (ס"א
עד אין סוף), והא אוקמוה עץ החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד
ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ומטו לשמיא, וחזותיה לסוף כל
ארעא, תחותיה תצלל כל חיות ברא, ובענפיו ידורו צפרי שמיא,
דאינון גשמתין קדישין, ומניה יתון כל בשרא.)

וארכיב ליה עד אלף דור, כגוונא דשכינתא
דאיהי סליקת לאלף דור בעשר
ספירן, דבהון סליקא עשר זמנין מאה, עד
דסליקת בהון לאלף דור, ומיד דאצלח אילנא
בארעא נחית אילנא מלעילא, שרשוי בארעא
דאיהי שכינתא, ואתרביאו תמן ענפוי עד אין
סוף, ואתפשטו בה שרשוי עד אין תכלית,
בהווא זמנא אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא
הוא דכתיב רבא אילנא ותקיף ורומיה ומטו
לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, ומניה יתון
כל בשרא, כל בני אדם דלתתא, בהווא זמנא
אתרבי אילנא כמלקדמין, הדא הוא דכתיב
רבא אילנא ותקיף וכו', חיות ברא אלין חיות
הקדש, צפרי שמיא אלין גשמתין, ומניה יתון
כל בשרא לתתא. דבזמנא דחב אדם והוה
מקצץ בנטיעות, כפיכול כאלו אעקר חיוון
ומלאכים ושרפים ואופנים מאתריהון, ולא
למטה, שבזמן שחטא אדם והיה מקצץ בנטיעות, כפיכול

ואופנים ממקומם, ולא היה מי שמקבל תפלות, שנאמר בהם פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. מה זה יגיד דבר? בתפלות והזכיות של ישראל.

אמר לו רבי אלעזר: בודאי שעליונים ותחתונים היו תלויים באדם הראשון, ולא לחנם פרשוה בעלי המשנה לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל אדם שטרח עליו הקדוש ברוך הוא בגלגול ולא הצליח במקומו, עוקר אותו ממקומו ושם אותו במקום אחר ומשנה לו מקום, וסוד הדבר - ועפר אחר יקח וטח את הבית, וזה שנוי מקום (כאן חסר). אם הצליח, מוטב, ואם לא הצליח, עוקר אותו ומרפיב אותו במקום אחר ומשנה את שמו, וזה שנוי השם. אם הצליח, מוטב, ואם לא הצליח, עוקר אותו משם, וזהו ונתן את הבית את אבניו ואת עציו, ונוטע אותו במקום אחר, ומשנה מעשיו מפל מה שהיה בראשונה, ומפל הציונים שלו משנה פניו ותשלחהו.

הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, הקרקע שנטע אותו שם והצליח, ומתפשט ענפיו ושרשיו עד אלף דור, זו השכינה, וזה שנוי מעשה, ועד כמה פעמים? עד אלף, כמו שנאמר דבר צוה לאלף דור, ועליו נאמר האלף לך שלמה, והם אלף עולמות, שנטע אותו עד שמצליח ומרפיב אותו שם, וסוד הדבר - ועשה חסד לאלפים, למי? לאהביו, ולשמרי מצותיו לאלף דור.

אמר לו: ומה לרשעים? שהרי פתוב ובכזן ראיתי רשעים קבורים

היה מאן דמקבל צלותין, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליך את הקול, ובעל הכנפים יגיד דבר, מאי יגיד דבר, בצלותין וזכוון דישראל.

אמר ליה רבי אלעזר, בודאי עלאין ותתאין הון תליין באדם קדמאה, ולא למגנא אוקמוה מארי מתניתין, לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל בר נש דטרח עליה קודשא בריה הוא בגלגולא ולא אצלח באתריה, אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא, ושני ליה אתר, ורזא דמלה (דף קג ע"א) ועפר אחר יקח וטח את הבית (ויקרא יד מה), ודא שנוי מקום, (כאן חסר והוא בתקוני ז"ח) אם אצלח מוטב, ואם לא אצלח אעקר ליה מתמן וארפיב ליה באתר אחרא, ושני שמייה ודא שנוי השם, אם אצלח מוטב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן, ודא ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (שם מח ז), ונוטע ליה באתר אחרא, ושני עובדוי מפל מה דהוה בקדמיתא, ומפל ציורין דיליה, משנה פניו ותשלחהו (איוב יד כ).

הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר (שם לג כט), קרקע דנטע ליה תמן ואצלח ומתפשט ענפוי ושרשוי עד אלף דור דא שכינתא, ודא שנוי מעשה, ועד כמה זמנין עד אלף, כמה דאת אמר (תהלים קה ח) דבר צוה לאלף דור, ועליה אתמר (שיר ח יב) האלף לך שלמה, ואינון אלף עלמין, דנטע ליה עד דאצלח וארפיב ליה תמן, ורזא דמלה ועשה חסד לאלפים (שמות כו), למאן לאהביו, ולשמרי מצותיו לאלף דור (דברים ו ט).

אמר ליה, ולרשיעיא מאי, דהא פתיב (קהלת א ב) ובכזן ראיתי רשעים קבורים ובאו

וכו', מה תימא בהון, אמר ליה שמענא בהון
 רזא יפול מצדך אלף וגומר (תהלים צא ז), הכי
 אמרו לי ברמיזא, אמר ליה אי הכי מאי אשר
 קומטו בלא עת וגומר (איוב כב טז), אמר ליה אלין
 תשע מאה ושבעים וארבעה דרין דאתקמטו
 ואסתלקו קדם זמנייהו, ודא איהו אשר קומטו
 בלא עת, דאסתלקו קדם זמנייהו, וזריק לון
 קודשא בריך הוא על כל דרא ודרא, דא איהו
 נהר יוצק יסודם (שם), ודא הוא רזא, דאין בן
 דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, וכדין
 חזיתין עתידין למיתי, אדהכי אסתלק סבא,
 אמר רבי שמעון לחבריא, חבריא, ודאי האי
 סבא דסבין אדם עלאה, זפאה דרא דהאי רזא
 אתגלייא ביה.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עובדא הנה, דחד בר נש חגר בלא רגליו, אשבח לתרין חבימין
 דלא היו בכל דרא חבימין פנותייהו, אערע בהו ההוא
 חגר, אמר לון שלמא עליכו רבנן, (שמענא עליכו דאתון חבימי
 דרא), אנה אתון אזלו, אמרו ליה לדוד פלן, וערב שבת הנה,
 אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבטריין דרהטי סגי ואנא חגר
 בלא רגליו, אי אתון בעיתו אנא אקדם לכו לתקנא לכו שבתא,
 תוהו אמרו ליה והלא את חגר ואיך את יכיל לאקדמא לבעירן
 דרהטי טובא, אמר לון שמא דמ"ב אתון ודליג לון ת"ק פרסי
 ברגעא חדא.

אשבחו גרמניהו לפום מערתא חדא, ופתורא לשמאלא, בכל
 מעדני עלמא עלאה, ומנרתא לדרום בשבעה נרין עלאה,
 ומטה דכספא ודהבא ואבנין יקירין למערב בין צפון לדרום, וכרסייא
 למזרח, ותלת מאה תלמידין על ההוא פתורא, בתר דאכלו בלהו
 ואינון חבימי עמהון, קם ההוא חגר ופשט גרמיה מההוא גופא
 בלא רגליו, ואתלבש בגופא דאנפוי והירין כוזהרא דאתמר
 ביה (דניאל יב ג) ותמשכלים וזהו וכו', ואנפי תלמידוי גהירין

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)
 מעשה היה, שאדם אחד חגר בלי
 רגלים מצא שני חכמים שלא היו
 בכל הדור חכמים כמותם. פגש
 בהם אותו חגר, אמר להם: שלום
 עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם
 חכמי הדור), לאן אתם הולכים?
 אמרו לו: למקום פלוני. וערב
 שבת היה. אמר להם: אף על גב
 שאתם רוכבים על בהמות
 שרצות הרבה, ואני חגר בלי
 רגלים, אם אתם רוצים, אני
 אקדים לתקן לכם את השבת.
 תמהו. אמרו לו: והלא אתה חגר,
 ואיך אתה יכול להשיג את
 הבהמות שרצות הרבה? אמר
 להם השם של מ"ב אותיות ודלג
 להם ת"ק פרסה ברגע אחד.
 מצאו את עצמם על פי מערה
 אחת, ושלחן לשמאל עם כל
 מעדני העולם עליו, ומנורה
 בדרום עם שבעה נרות עליה,
 ומטת כסף וזהב ואבנים יקרות
 בשלש מאות תלמידים על אותו השלחן. אחר שכלם
 אכלו, ואותם החכמים עם, קם אותו חגר ופשט את עצמו
 מאותו הגוף בלי הרגלים, והתלבש

ככבבים לעולם ועד, והוון פתחין ספרא דקהלת, וקריין ביה (קהלת
א ב) הבל הכלים אמר קהלת וכו', והוון חזרין כמה זמנין, אמרו
ליה אינון חכימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת,
על להו ההוא דאתחזי חגר בארחה, לשבעה היכלין מכספא
ודהבא ואבנין יקירין, ובהיכלא שבעה פרסיין דארבע חיוון, ויונה
תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא
ידע באלין הכלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת,
אינון חכימי דרא מיד דחזו הכי דתוה כתיב בתהיא עטרה חזרו
לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו בחגר, וכי עליכו אתמר
דאתון חכימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל
למודייכו כי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורף ימים אשביעהו
לעלמא דכלא אריה, אלין הכלים דקהלת אינון ברזא דשבע שמחה,
דבהו מ"ב אתוון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר
אמירן ול"ב אלהי"ם ואינון מ"ב, ועלייהו לב דאתמר בהו אלהי"ם
האלהי"ם, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין
אבגית"ן, עלייהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא
איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמתא כד סליקת לעילא בכל
ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומכל
מויקין ורוחין ולילין ושרין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתוון מכל
שם תכסה אנפחא מנהון, ובתרין אתוון תכסה רגלהא, ובתרין
אתוון פרחת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית
שם בן מ"ב בצורת חותמא דשענה נכתב, ואית שם מ"ב בציר
דיוקנא דמלכא, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה
ממש, שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם
מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה
דא אבגית"ן.

בגוף שפניו זוהרים כזוהר שנאמר
בו והמשכלים יזחרו וכו', ופני
תלמידיו מאירים ככוכבים
לעולם ועד, והיו פותחים ספר
קהלת, וקוראים בו הכל הכלים
אמר קהלת כו', והיו חוזרים כמה
פעמים. אמרו לו אותם חכמי
הדור: וכי שלמה לא עשה פסוק
אחר בקהלת? הכניס אותם אותו
שנראה חגר בדרך, לשבעה
היכלות מכסף וזהב ואבנים
יקרות, ובהיכל שבעה כסאות של
ארבע חיות, ושם יונה של כסף
ועטרת זהב על ראשה, וכתוב בה
כל מי שלא מכיר את ההכלים
הללו, עליו כתוב והזר הקרב
יומת. מיד שראו כף אותם חכמי
הדור את שכתוב באותה העטרה,
חזרו לאחור. אמר להם אותו
שנראה עליהם כחגר: וכי עליכם
נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם
אלא טפשי הדור, ולא ראיתם
בכל למודיכם כי בי חשק
ואפלטוהו, עד ארף ימים
אשביעהו, לעולם שכלו ארף,
אלו ההכלים של קהלת הם בסוד
של שבעה שמות, שבהם
ארבעים ושתיים אותיות, פנגד
שבעה ימי בראשית שיש בהם
עשר אמירות ושלישים ושנים
אלהי"ם, והם ארבעים ושתיים,
ועליהם לב, שנאמר בהם
אלהי"ם האלהי"ם, והיינו
וגבוהים עליהם, אלו שבע תבות
אבגית"ן, עליהם נאמר שרפים
וגומר. והשם הזה הוא סגלתו
לכסות את הנשמה, כשעולה למעלה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של אדם, ממלאכי
חבלה ומפל המזיקים והרוחות ולילין ושרין, ובהם פורחת למעלה, בשפתי אותיות מכל שם
תכסה פניה מהם, ובשפתי אותיות תכסה רגליה, ובשפתי אותיות פורחת למעלה, ואף כף לרוח,
ואף כף לנפש, ויש שם בן מ"ב בצורת חותם שענה נכתב, ויש שם מ"ב בציר של דמות המלך
חקוק על החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו ממש, שם מ"ב שהוא דמותו, הוא יהו"ה, יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב בשענה
החותם הוא אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה זה אבגית"ן.

והרשעים נשמתם של השדים ומהמזיקים, ולא פועלים בהם אלא כשוף ועובדי שדים פמותם, משום שהרשעים כל השמות וכל ההיו"ת של הקדוש ברוך הוא וכל המלאכים שונאים אותם, ומשום כך לא מועיל לא קמיע ולא שמות קדושים ולא מלאכים, שלא תופס אלא מין במינו, ומשום זה לא תזרע פרמך כלאים, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת הנקדה שלו יהו"ה, עליו נאמר רק באבותיך חש"ק, חל"ם שב"א קמ"ץ, והם זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגתם חסד, הפהן הגדול, גבורה - לוי, ישראל - העמוד האמצעי, משום שחל"ם כתר על תפארת, קמ"ץ חכמה על חסד, ובו הרוצה להחפים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה. קמו כלם והשתטחו לפניו וכו'.

פתח כמקדם ואמר, יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו'. בא וראה, שמעתי שהיה מעשה באיש אחד מאותם בעלי קבים שהיה הולך בדרך, פגש בשני חכמים בעלי הדור, בעלי חכמת התורה. אמר להם: שלום עליכם חכמים, שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור, לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני וערב שבת היה. אמר להם: אני הולך לשם, (אלף) ואסדר לכם מקום בית מושבכם, אם אתם רוצים. אמרו לו: והרי אנו עם סוסים ואתה בלי רגלים, ואיך יתכן שיהיה זה? אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם תרצו, אני אקדים לסדר לכם את השבת. תמהו. בינתים החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה רץ כמו כוכב שביט. עשה להם קפיצה, ומצאו את עצמם על פי מערה פהרף עין. [אמר להם השם של מי"ב אותיות, דלג להם המש

מאות פרסות ברגע אחד, מצאו כו']

ורשיעיא נשמתהון דשדין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין בותייהו, בגין דרשיעיא כל שמהו וכל תוני"ן דקודשא בריך הוא וכל מלאכים שנאין לון, ובגין כך לא מועיל לא קמיע ולא שמהו קדישין ולא מלאכיא, דלא תפים אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך בלאים, דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיך חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ץ, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא דלהון חסד כהנא רבא, גבורה לוי, ישראל עמודא דאמצעייתא, בגין דחול"ם כתר על תפארת, קמץ חכמה על חסד, וביה הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה קמו כלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

פתח כמלקדמין ואמר, (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', תא חזי שמענא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהוה אזיל בארחה, אערע בתרין חפימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עלייכו רבנן, שמענא עלייכו דאתון חפימי דרא, לאן אתר אזילתון, אמרו ליה לדודן פלן וערב שבת הוה, אמר לון אנא אזילנא תמן (אייל) ואתקין לכו אתר פי מותביכו, אי אתון בעיתון, אמרו ליה והא אנן בסוסון ואנת בלא רגלין, איך יתכן למהוי האי, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבעיירי דרהיטי סגי, ואנא חגר בלא רגלין, אי אתון בעיתו אנא אקדם לתקנא לכו שבתא, תוהו, אדהכי אחזרו רישייהו לגביה וחקמו ליה (דף קג ע"ב) דהוה רהיט כשרביטא דככבא, עבד לון קפיצה ואשפחו גרמייהו לפום מערתא פהרף עין (ס"א, אמר לון שמא דמ"ב אתון, דליג לון חמש מאה פרסי ברגעא חדא, אשכחו וכו').

אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים, הַכְּנֹסוּ. הַכְּנֹסוּ. וְכַנְסוּ
אֲחֵרָיו לְמַעַרְה בְּתוֹךְ מַעַרְה, עַד
שְׁנַכְנְסוּ לְפָרְדֵּס אֶחָד, וְהָיָה שֵׁם
אוֹתוֹ בְּעַל קָבִים מִתְפַּשֵּׁט מֵאוֹתוֹ
הַגּוֹף, וְהָיָה מִתְלַבֵּשׁ בַּגּוֹף אַחַר
שִׁפְנָיו הָיוּ מְאִירִים כְּשֹׁמֵשׁ, וְהָיָה
יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף שֶׁל מַלְכוּת, וְשֹׁלֵשׁ
מֵאוֹת תַּלְמִידָיו תַּחַת הַכֶּסֶף
לְרַגְלָיו, וְהָיוּ קוֹרְאִים הַבַּל הַבָּלִים
אָמַר קֹהֵלֶת, וְהָיוּ קוֹרְאִים פְּסוּק
זֶה פְּעָמִים בְּלִי חֲשׁבוֹן. אָמְרוּ
לָהֶם אוֹתָם חֲכָמִים בְּעַלֵי הַדּוֹר:
מַה זֶה, וְכִי אֵין פְּסוּק אַחַר בְּסִפֵּר
קֹהֵלֶת? מִיֵּד קָם אוֹתוֹ בְּעַל
הַקָּבִים שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף,
וְאָחַז בִּידָיָהֶם, וְהַכְּנִיס אוֹתָם
לְשִׁבְעָה הַיְכָלוֹת, וּבְכָל הַיְכָל
וְהַיְכָל הָיָה כְּתוּב הַבַּל הַבָּלִים,
וּבְהַיְכָל הַשְּׂבִיעִי הָיָה נִשְׂרָא וְעֵטְרָה
בְּפִיו, וּדְמוּת יוֹנָה בְּאוֹתָהּ עֵטְרָה,
וְהָיָה כְּתוּב בְּעֵטְרָה: כָּל מִי שֶׁלֹּא
מִפִּיר אֶת הַהַבָּלִים הַלְלוּ וּבִסּוּד
שִׁלְהֶם, עָלָיו נֹאמַר וְהָזַר הַקָּרֵב
יִימָת. מִיֵּד הֵם חֲזָרוּ לְאַחֹר. אָמַר
לָהֶם אוֹתוֹ בְּעַל הַקָּבִים: אַתֶּם
חֲכָמִים בְּעַלֵי הַדּוֹר? שֶׁהֲלֹכְתִי
אַחֲרֵיכֶם עַד כְּעַת לְדַעַת אֶת
חֲכַמְתְּכֶם, וּבּוֹדָאֵי שְׂאִינְכֶם
חֲכָמִים, שְׂוֹדָאֵי שְׂבַפְסוּק הָזֶה
עֲשִׂיתִי כָּל הַבְּנִינָן הַזֶּה, וּבּוֹ הֵייתִי
טָס אֶת הָעוֹלָם בְּטִיסָה אַחַת,
וּפְעַם אַחַת בְּשָׁתַיִם, וּפְעַם
בְּשִׁלֵּשׁ, וּפְעַם בְּאַרְבַּע, וּפְעַם
בְּחֲמִשׁ, וּפְעַם בְּשֵׁשׁ, וּפְעַם
בְּשִׁבְעַע, וְאָנוּ בְּאַרְצָן הַזֶּה כְּלָנוּ
הוֹלְכִים עַל קָבִים, וְהַפְּסוּק הָזֶה
יִרְשָׁתִי מֵאַבָּא, וְאַבִּי מֵאַבִּיו, עַד
כָּל הַדְּרוֹרוֹת. נִתַּן לָהֶם מָמוֹן רַב
וְשֵׁם אוֹתָם בְּמִקּוֹמָם כְּהַרְף עֵינָן.
וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
עַל הָאָרֶץ. אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים:
רַבִּי, אָמַר לָנוּ שׁוֹם רָמֹז בְּפְסוּק
הַזֶּה, שֶׁלֹּא הִתְפַּסְתָּה הַחֲכָמָה הַזֹּאת
מִן הַחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים,

אָמַר לוֹן רַבְּנָן עוֹלוּ, עָאלוּ אַבְתְּרִיה מְעַרְתָּא
גוּ מְעַרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְאֶחָד פְּרִדְסָא
וְהָיָה תַּמָּן הָהוּא בְּעַל קָבִין מִתְפַּשֵּׁט מֵהָהוּא
גּוֹפָא, וְהָיָה מִתְלַבֵּשׁ בַּגּוֹפָא אַחֲרָא דְאַנְפוּי הוּוּ
נְהָרִין כְּשֹׁמֵשׁא, וְהָיָה יְתִיב עַל כְּרִסְיָא
דְּמַלְכוּתָא, וְתַלְתַּת מְאָה תַּלְמִידוּי תַּחְוֹת כְּרִסְיָא
לְרַגְלָיו, וְהוּוּ קְרָאן ^(קֹהֵלֶת א ב) הַבַּל הַבָּלִים אָמַר
קֹהֵלֶת, וְהוּוּ קְרָאן הָאֵי קְרָא זְמַנִּין בְּלֹא
חוֹשְׁבָנָא, אָמְרוּ לוֹן אֵינוֹן חֲפִימִין מְאִרֵי דְדָרָא,
מְאִי הָאֵי, וְכִי לִית קְרָא אַחֲרָא בְּסִפֵּר קֹהֵלֶת,
מִיֵּד קָם הָהוּא מְאִרֵי קָבִין דְּהוּוּ יְתִיב עַל
כְּרִסְיָא, וְאַחִיד בִּידֵיהוֹן, וְאַעִיל לוֹן לְשִׁבְעָה
הַיְכָלוֹן, וּבְכָל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הוּוּ כְּתִיב הַבַּל
הַבָּלִים, וּבְהַיְכָלָא שְׂבִיעֵאָה הוּוּ נִשְׂרָא וְעֵטְרָה
בְּפוּמָהָא, וּדְמוּת יוֹנָה בְּהָיָא עֵטְרָה, וְהוּוּ
כְּתִיב בְּעֵטְרָה כָּל מְאָן דְּלֹא יֵדַע בְּאַלִּין הַבָּלִים
וּבְרִזָּא דְלֵהוֹן, עָלֵיהּ אָתְמַר ^(בְּמַדְבָּר א נא) וְהָזַר
הַקָּרֵב יוּמָת, מִיֵּד אַתְחַזְרוּ אֵינוֹן לְאַחֹרָא, אָמַר
לוֹן הָהוּא בְּעַל קָבִין אַתּוֹן חֲפִימִין מְאִרֵי דְדָרָא,
דְּאַזְלוּת אַבְתְּרִיכוּ עַד כְּעַן לְמַנְדַּע יֵת
חֲכַמְתֵּיכוּ, וּבּוֹדָאֵי לֹאוּ אַתּוֹן חֲפִימִין, דְּוֹדָאֵי
בְּהָאֵי קְרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָּא, וּבִיָּה הוּינָא
טָס עֲלֵמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבְזַמְנָא בְּתָרִין,
וּבְזַמְנָא בְּתַלְתַּת, וּבְזַמְנָא בְּאַרְבַּע, וּבְזַמְנָא
בְּחֲמִשָּׁא, וּבְזַמְנָא בְּשִׁית, וּבְזַמְנָא בְּשִׁבְעַע, וְאַנְן
בְּהָאֵי אַרְעָא כְּלָהוּ אֲזַלִּינוּן בְּעַלֵי קָבִין, וְהָאֵי
קְרָא יִרְיתְנָא מֵאַבָּא, וְאַבָּא מֵאַבִּיו, עַד דְּרָא
כְּלָהוּ, יְהֵב לוֹן מְמוֹנָא סְגִיא וְשׁוּי לוֹן
בְּאַתְרֵיהוּ כְּהַרְף עֵינָן.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ,
אָמְרוּ לִיָּה חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוֹם
רְמִיזָא בְּהָאֵי קְרָא, דְּלֹא אַתְפְּסִיא חֲכַמְתָּא דָּא
מִן חֲבַרְיָא, אָמַר לוֹן רַבְּנָן בּוֹדָאֵי רִזָּא עֲלָאָה

אית תמן, אבל אימא לכו ברמיזא, שבע
הבלים אינון, וזפאה מאן דלא נטיל לאגרייהו
בהאי עלמא, ואינון דכלילין בבת שבע, ואינון
בהאי קרא, הבל (ד' תר ע"א) חד, הבלים תרין
הא תלת, הבל הבלים תלת הרי שית, הפל
הבל הא שבע, ולקבלייהו שבע שמהן
אבגית"ץ וכו', אלו שבע הבלים אינון
כפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים,
דאתמר בהון (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות,
(ואינון) שבע הויות, דאתמר בהון באמירה יהי
אור, והוי מיד, ולבושין דאינון שבע הויות
אינון שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, הבל איהו
להב, הבלים להבים, ועלייהו אתמר (תהלים כט
ו) קול יהו"ה חוצב להבות אש, ומאן דידע
באלין הבלים, פד אפיק לון מפומוי ומלביה
ידע לכוונא בשכינתא עלאה, דכל הבלים
מינה תליין, ומתלבשן בשכינתא תתאה,
דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, דאינון
אתוון דבהון אתבריאוו שמיא וארעא, דאלין
תליין באמירה ואלין בעשיה, ברזא דאומר
ועושה מיד, ואלין שבע הבלים אינון כפולים,
לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים, דאתמר
בהו (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות לנרות
וגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

(זפאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועוברא ועליה אתמר
(ישעיה נא טז) ואשים דברי בפיך וכו', והא אוקמוה אל
תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו)
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דכמלוך
אתעבירו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ה, ד' ארבע רגלין
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הכפא, ו' שש מעלות לכפא.

בודאי שסוד עליון יש שם, אבל
אמר לכם ברמז. שבעה הבלים
הם, ואשרי מי שלא נוטל את
שכרם בעולם הזה, והם
שפלוילים בבת שבע, והם בפסוק
הזה, הבל אחד, הבלים שנים,
הבל הבלים שלשה, הרי ששה,
הפל הבל - הרי שבעה, וכנגדם
שבעה שמות אבגית"ץ, אלו
שבעת ההבלים הם כפולים, כנגד
שבעת הנרות של המנורה,
כפולים, שנאמר בהם שבעה
שבעה מוצקות, (והם) שבע
הויות שנאמר בהן באמירה יהי
אור, והיה מיד, והלבושים של
אותם שבע הויות הם שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, הבל
הוא להב, הבלים להבים,
ועליהם נאמר קול יהו"ה חוצב
להבות אש, ומי שמפיר את
ההבלים הללו, כשמוציא אותם
מפיו ומלבו, יודע לכוון בשכינה
העליונה, שכל ההבלים יוצאים
ממנה ומתלבשים בשכינה
התחתונה, שכוללת שבעה
שמות אבגית"ץ וחברוי, שהם
האותיות שבהן נבראו שמים
וארץ, שאלו תלויים באמירה
ואלו בעשיה, בסוד של אומר
ועושה מיד, ושבעת ההבלים
הללו הם כפולים, כנגד שבעה
נרות המנורה, כפולים, שנאמר
בהם שבעה ושבעה מוצקות
לנרות וגומר, (אלו באמירה ואלו בעשיה,
והם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, אלו הם שבעה
ושבעה מוצקות).

(אשרי העם שיודעים להעלות
תפלות באמירה ובמעשה, ועליו
נאמר ואשים דברי בפיך וכו',
והרי פרשוה אל תקרי עמי אלא
עמי, בשתפות, כמו שנאמר בו
בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', כף
אתה בשתפות עמי, שבדבוריך נעשו שמים וארץ.
ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרצופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הכפא, ו' שש מעלות לכפא.

אשרי הוא מי שיורש נשמה
מכסא הכבוד הכלול מעשרה
התקונים הללו, ועושה אותה
כסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה
שהוא בדרך אצילות, לתקן לו
האדם כסא לנשמתו, שפך
פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות
גזורות מכסא הכבוד, ותמן שריא שכונתא עלאה, ולית ה' בלא

י, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה'
שריא באופן, ודא נפש השכלית בארץ אצילותא, דאית נשמה
ורוח ונפש שכלית ולא בארץ אצילות, אלא אתמר בהון גזורות,
ואינון כסא ומלאך ואופן, ופאין אינון ישראל דסלקין הכלים
דצלותין בהון, לגבי אתונו דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה
ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ,
ויש הכל דרשיעיא, דאינון הכלים דשקרא, ונטלון לון מלאכי
חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועליהו אתמר (ירמיה
י טו) הכל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו כלהו ואשתטחו
קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא ד(י).

(זכריה ד) לנרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד
ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע פפולות
בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו
סלקין מלבא לפומא, שבע הכלים סלקין,
שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה
ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין
לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש
מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב
נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב
אלהי"ם דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק
אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא
אחיד במיא ואשא ואתעביד קול, כד אחיד
במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על
המים, כד אחיד באשא אתמר ביה (שם) קול

את זה - די.)
לנרות אשר על ראשה, והן י"ה
יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, והשבע
פפולות בג"ד כפר"ת הם לבושים
להם, וכלם עולים מהלב לפה,
שבעה הכלים עולים, שבעה
יורדים להשקות אותם, ומשום
זה שבעה ושבעה מוצקות,
שלשה הם גנוזים למעלה,
שהלבושים שלהם אמ"ש, שהם
אש מים רוח, הרי הם עשרה
שעולים משלשים ושתיים
נתיבות, וכנגדם הם עשר
אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתיים. מהלב יוצאת אש, מכנפי
הראה - רוח, מן המים - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו

קול יהו"ה על המים, פֿשאוּחוּ
בְּאֵשׁ נֶאֱמַר בּוֹ קוֹל יְהוָה חֲצַב
לְהַבּוֹת אֵשׁ, פֿשאוּחוּ בְּרוּחַ הוּא
רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר
סְלָעִים, וְעָלוּ נֶאֱמַר קוֹל יְהוָה
שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וְשֵׁשׁ נִקְדוּת הֵן פֿנְגֵד אַמ"ש,
וְהֵם חֲש"ק, זְהוּ שְׁפָתוֹב רַק
בְּאִבְתִּיךָ חֲשַׁק יְהוָה, וְהוּא
חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ לִימִין,
קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם, וּכְשֵׁרוּחַ
אוּחוּ בּוֹ, שְׁהוּא חֲל"ם, נֶאֱמַר בּוֹ
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם. הַשְׁב"א הוּא בְּאֵשׁ,
וּכְשֵׁאוּחוּת בּוֹ הַרוּחַ, הוּא רוּחַ
חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים.
מִצַּד הַגְּבוּרָה שְׁהוּא קָשָׁה,
פֿשאוּחוּת בּוֹ הַרוּחַ, שְׁהוּא חֲל"ם
בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א, שְׁהֵם מַיִם וְאֵשׁ,
שְׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שֵׁשׁ בְּהֵם יָד
יְמִין יָד שְׁמָאל, שְׁהֵם עֲשָׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים, נֶאֱמַר בְּהֵם קוֹל
יְהוָה בְּפִי. כְּשֵׁהרוּחַ הַזֶּה אוּחוּת
בְּעַמּוּד שֶׁל הָאֲמֻצֶּע, נֶאֱמַר בּוֹ קוֹל
יְהוָה בְּהֵדֵר. כְּשֵׁאוּחוּת בְּשְׁתֵּי
שׁוֹקִים שְׁהֵם צַר"י, נֶאֱמַר בְּהֵם
קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת, שְׁהֵם
שְׁנֵי עֲפָרֵי הָאֵילָה, שְׁנַיִם אַחִים,
אִישׁ בְּאַחֵיהוּ יִדְבְּקוּ.

וְכַאֵן סוּד הַיְבוּס, שְׁאֵם יִפֵּל אַחֵיו,
הָרִי הַשְּׁנַי שְׁיָקִים אוֹתוֹ, וְסוּד
הַדְּבָר - נִתְנַנֵּי שְׁמָמָה כָּל הַיּוֹם
דְּרו"ה, וְזֶה הו"ד, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ פִי
נִגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף שְׁלוֹ,
הַשְּׁכִינָה הִיא דָוָה בְּגִלוֹת, מִשׁוּם
שְׁפָרַח מִמֶּנָּה הִירָף שְׁהוּא ו' מִן
ה', וְהִיא נִשְׁאַרָה ד' שְׁלָה (דְּלָה).
קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל מִדְּבַר, זֶה חִיר"ק
וְזֶה צְדִיק, כְּשֵׁהרוּחַ אוּחוּת בּוֹ,
הוּא יְחוּלֵל מִדְּבַר, שְׁבַעָה קוֹלוֹת
פֿנְגֵד שְׁבַעָה שְׁמוֹת אַבְגִּית"ץ
וְכו'.

הַרוּחַ עוֹלָה בְּאוֹיר שְׁהוּא כְּתָר
עֲלִיזָן, אוֹיר קְדָמוֹן, הָאֵשׁ עוֹלָה

יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, פֶּד אַחִיד בְּרוּחָא
אִיהוּ (מ"א י"א) רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר
סְלָעִים, וְעָלִיָּה אֶתְמַר קוֹל יְהוָה שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וְתַלְתָּ נְקוּדִין אֵינוֹן לְקַבֵּל אַמ"ש, וְאֵינוֹן
חֲש"ק, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים י טו) רַק
בְּאִבְתִּיךָ חֲשַׁק יְהוָה, וְאֵינוֹן חֲל"ם שְׁב"א
קַמ"ץ, קַמ"ץ לִימִינָא קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם,
וְכַד רוּחָא אַחִיד בֵּיה דְאִיהוּ חֲל"ם, אֶתְמַר
בֵּיה (בְּרַאשִׁית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם, שְׁב"א אִיהוּ בְּאֵשׁ, וְכַד אַחִיד בֵּיה רוּחַ,
אִיהוּ רוּחַ חֲזַק מִפְּרַק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים,
מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְאִיהוּ תְּקִיף, פֶּד אַחִיד בֵּיה
רוּחָא דְאִיהוּ חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א דְאֵינוֹן
מִיָּא וְאַשָּׁא, דְאֵינוֹן תְּרִין דְרוּעִין, דְאִית בְּהוֹן
יָד יְמִין יָד שְׁמָאל דְאֵינוֹן כ"ח פְּרָקִין, אֶתְמַר
בְּהוּ קוֹל יְהוָה בְּפִי, פֶּד הָאִי רוּחָא אַחִיד
בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אֶתְמַר בֵּיה קוֹל יְהוָה
בְּהֵדֵר, פֶּד אַחִיד בְּתִרִין שׁוֹקִין דְאֵינוֹן צַר"י,
אֶתְמַר בְּהוֹן קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל אֵילוֹת, דְאֵינוֹן
תְּרֵי עוֹזְלֵי דְאֵיילָתָא, תְּרִין אַחִים אִישׁ בְּאַחֵיהוּ
יִדְבְּקוּ.

וְהָבֵא רְזָא דִיבוּס, דְאֵם יִפּוֹל אַחֵיו הָא תְּנַיִנָא
דִּיּוֹקִים לִיָּה, וְרְזָא דְמִלָּה (אִיכָה א יג) נִתְנַנֵּי
שׁוּמָמָה כָּל הַיּוֹם דְרו"ה, וְדָא הו"ד, דְאֶתְמַר
בֵּיה (בְּרַאשִׁית לֵב לג) פִּי נִגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּכַף
דִּילִיָּה, שְׁכִינְתָא דָוָה אִיהִי בְּגִלוֹתָא, בְּגִין דְפָרַח
מִנִּיָּה יָרֵךְ דְאִיהוּ ו' מִן ה', וְאַשְׁתְּאַרְתָּ אִיהִי ד'
דִּילָה (דְּלָה), קוֹל יְהוָה יְחוּלֵל מִדְּבַר דָּא חִיר"ק
וְדָא צְדִיק, פֶּד רוּחַ אַחִיד בֵּיה אִיהוּ יְחוּלֵל
מִדְּבַר, שְׁבַע קְלִין לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁמָהֵן אַבְגִּית"ץ
כו'.

רוּחַ סְלִיק בְּאוֹיר דְאִיהוּ פֶּתֵר עֲלָאָה אַוִּיר
קְדָמוֹן, אֵשׁ סְלִיק לְגַבֵּי ה' דְאִיהוּ אִימָא

אל ה' שהוא האם, ונעשית
אשה, המים עולה אל ה' ונעשה
ימים, וזו חכמה, וכך יורדים אל
הנצח והוד יסוד, המלכות היא
הפלי של פלם, והיא עפר
הפלוה מכלם, והיא הפלל של
פל האותיות שהם פלי לנקדות,
ועל שבעת הקולות הללו נאמר
וכל העם ראים את הקולת, ועל
שלשה גנזים אמר קול דברים
אתם שומעים, בת קול שפלם
שכינה תחתונה.

בא וראה, שלש נקודות הן,
חיר"ק חל"ם שור"ק, חלם, קוצו
של י' למעלה הוא חלם, הקוץ
של האות י' למטה הוא חיר"ק,
בתוך האמצע הוא שור"ק,
כשהם שלש כאחד, הן סגולתא,
והם שלשלת, והם שור"ק והם
סגו"ל.

בחר על חכמה ובינה הוא
סגולת"א, חל"ם על צר"י, סגו"ל
הוא נקדה תחת צר"י, חסד
גבורה, תפארת למטה, נצח הוד,
היסוד באמצע הוא שור"ק, וכך
כשתפארת באמצע, הוא
שלשלת. השב"א הוא שתי
נקודות, כשמתגברים מים על אש
או אש על מים, או כשהם יסוד
על מלכות, כל ספירה זו על גבי
זו בכל מקום הוא שב"א, וסוד
הדבר - את המאור הגדל ואת
המאור הקטן, כשהם שוים הם
היו צר"י, את שני המארת
הגדלים, וכל הנקדות הן דבור,
והאותיות הבל הבלים, שתלויים
מה"ה, והן אותיות גדולות
ואותיות קטנות, (הנקדות מ' בת קול
ודאי, הקולות הם מן ו', והם אותיות ונקדות),
והטעמים פלולים בהן, (הנקדות
מתלבשות במים בימין, שנאמר הרוצה להחכים
ידרים), האותיות מן ה' ה', הנקדות
מן י', הטעמים מן ו', הנקדות
האותיות מתלבשות באש משמאל,

ואתעביד אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד
ימים, ודא חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד
יסוד, מלכות מאנא דכלהו, ואיהי עפר כלילא
מפלהו, ואיהי כללא דכל אתון דאינון מאנא
לנקודין, ועל אלין שבע קלין אתמר (שמות כ
יח) וכל העם ראים את הקולת, ועל תלת גניזין
אמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שומעים, בת
קול דכלהו שכינתא תתאה.

הא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שרק,
חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא
דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו
שורק, פד אינון תלת פחדא, אינון סגולתא
ואינון שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל.

בחר על חכמה ובינה איהו סגולת"א חל"ם
על צר"י, סגו"ל איהו נקודה תחת
צר"י, חסד גבורה, תפארת לתתא, נצח הוד,
יסוד באמצעיתא איהו שרק, והכי כד תפארת
באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין
נקודין, פד אתגבר מיא על אשא או אשא על
מיא, או פד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה
דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא
דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן,
פד אינון שוין הוו צר"י, את שני המאורות
הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתון הבל
הבלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתון רברבן,
ואתון זעירן, (נקודין מ' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו',
ואינון אתון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין
מתלבשין במינא בימינא, דאתמר הרוצה להחכים
ידרים), אתון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי
מן ו', נקודין (דף קה ע"א) מתלבשין במינא
בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים,
אתון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו
מתלבשות במים בימין, שנאמר בו הרוצה להחכים ידרים,

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, שְׁהֵם הַבָּלִים, הַטְּעָמִים מִתְּלַבְּשִׁים בְּאִוִּיר בְּאֲמִצָּע, וְהַטְּעָמִים הֵם מִצַּד הַפֶּתֶר, וְהַנְּקֻדּוֹת מִצַּד הַחֲכָמָה, וְהָאוֹתוּת מִצַּד הַבִּינָה, (שְׁבִשְׁבִילָה) וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּמִים אֵשׁ וְרוּחַ, שְׁהֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְכֹף מִתְּלַבְּשִׁים בְּנִצָּח הוּד יְסוּד, הַמְּלָכוֹת הַכְּלִי שֶׁל פֶּלֶם, פְּלוּלָה מִכָּלֵם.

היא הפה שממנו יוצאים ההבליים והקולות והדבורים, וכלם נכללים בה, והיא הלב שכלם בו נכללים, וממנה יוצאים הדפק של הרוח לכל העורקים של הירוע. כשהרוח דופק במים שהוא לימין, נאמר בו קול דודי דופק פתחי לי אחותי, לאותה שנאמר בה אמור לחכמה אחותי את, וכשדופק לשמאל שהיא אש, נאמר בה רעיתי, שבו נשרף בכמה רשפיים שהם שרפיים, שנאמר בהם רשפיה רשפי אש שלהבת י"ה.

מצד העמוד האמצעי יונתי תמתי, משום שהיא הדרגה של יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם, והדפק שלה שם במשקל, לא עולה ולא יורד, שבמים יורד אל הצדיק המעין אליו באריכות, ועולה בו באריכות של תקיעה. באש הוא הדפק בשברים בשבר, ובעמוד האמצעי יורד (אחת) בשניהם שלשל"ת, בינוני, וזו תרועה, קול דממה דקה אל השכינה התחתונה. תמתי, תם אותו הדפק, משום שהביאו לה בחשאי.

וכשהשכינה בגלות, נאמר בה אני ישנה ולבי ער, כשהיא ישנה אין בה דפק, משום שהקדוש ברנף הוא שהוא הקול, הדפק שלה, התרחק ממנה. זהו שפתיב

אֶתְמַר קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ דְּאִינוּן הַבָּלִים, טְעָמִי מִתְּלַבְּשֵׁן בְּאִוִּירָא בְּאֲמִצְעִיתָא, וְטְעָמִי אִינוּן מִסְטָרָא דְכֶתֶר, וְנִקְוֵדִין מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, וְאֶתּוּן מִסְטָרָא דְבִינָה, (דְּבִינָה) וּמִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיָּא אֶשָּׁא וְרוּחָא, דְּאִינוּן חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְהֵכִי מִתְּלַבְּשִׁין בְּנִצָּח הוּד יְסוּד, מְלָכוֹת מֵאֲנָא דְכֻלְהוּ, כְּלִילָא מִכָּלְהוּ.

איהו פה דמינה הבליים נפקין וקלין ודבורין, פלהו אתפלילין בה, ואיהו לב דכלהו בה אתפלילין, ומינה נפקין דפיקו דרוחא לכל ערקין דדרועא, כד רוחא דפיק במיא דאיהו לימינא, אתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק פתחי לי אחותי, לההיא דאתמר בה (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את, וכד דפיק לשמאלא דאיהו אשא, אתמר בה רעיתי, דביה אתוקד בכמה רשפיים דאינון שרפיים, דאתמר בהון (שיר ח ה) רשפיה רשפי אש שלהבת י"ה.

מסטרָא דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי, בגין דאיהו דרגא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודפיקו דיליה תמן במשקל, לא סליק ולא נחית, די במיא נחית לגבי צדיק נביעו לגביה באריכו, וסליק ביה באריכו דתקיעה, באשא איהו דפיקו בשברים בתבירו, ובעמודא דאמצעיתא נחית (נ"א אחיד) בתרוייהו שלשל"ת, בינוני ודא תרועה, קול דממה דקה לגבי שכינתא תתאה, תמתי, תם ההוא דפיקו בגין דהביאו לה בחשאי.

וכד שכינתא איהו בגלותא אתמר בה (שיר ה) אני ישנה ולבי ער, כד איהו ישנה לית בה דפיקו, בגין דקודשא ברנף הוא דאיהו

נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשִׁיתִי מְטוּב,
לָמָּה נֶאֱלַמְתִּי? מִיָּהּ, שֶׁהִיא
דוּמְיָהּ שְׁנַרְמֵז בְּאֱלֹהִים, שֶׁהוּא
שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ דּוֹפֵק,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, מִשּׁוּם
שֶׁהַחֲשִׁיתִי מְטוּב, שֶׁהוּא קוֹל.
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן נִשְׁאַרְתְּ בַּת יְחִידָה
בְּלִי קוֹל, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין בַּת קוֹל
בְּגִלוּת, וּמִשּׁוּם שֶׁאֵין בַּת קוֹל
בְּגִלוּת, הֵבִיאוּ לָהּ בַּחֲשָׁאִי,
וּמִשּׁוּם זֶה הִתְפַּלָּה הִיא בַּחֲשָׁאִי.
אִף עַל גַּב שְׁפוּדוֹת גְּדוּלִים יֵשׁ
פֶּאֶז, שְׁבַעִים פָּנִים יֵשׁ לַתּוֹרָה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן אֵין לָהּ דַּפֵּק, שֶׁהוּא
כְּמוֹ שֶׁהִנְקִדוֹת שְׁמֻנְקָדִים בְּדַפֵּק
הָאֲצָבָעוֹת שֶׁהֵן עֶשֶׂר, שְׁבָהֶם
מְנַקְדִים בְּדַפֵּק הַרוּחַ, וְהֵם
מְנַקְדִים בְּנִימִים שֶׁל כְּנֹר דָּוִד,
הַדַּפֵּק הוּא כְּמוֹ הַקּוֹל שֶׁעוֹלָה
בְּגוּזוֹ, כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה דַּפְקִים
שֶׁמִּסְתַּכֵּל הַרּוּפָא בְּדַפֵּק, עֲשֵׂה
דָּוִד עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים בַּתְּהִלִּים.
אַרְבַּעָה הֵם, אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי
תַּמָּתִי, כְּנֶגֶד יְהוָה, וְעֲשָׂרָה
דַּפְקִים כְּנֶגֶד יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
הַדַּפֵּק יוֹצֵא מֵאֶזֶן שְׂמָאל שֶׁל
הַלֵּב, וְזוֹהִי רוּחַ צְפוֹנִית שֶׁהִיָּתָה
מִנְשַׁכַּת בְּכְנֹר דָּוִד שֶׁהִיא מְנַגֵּן
מֵאֲלִיו, וְכָל הַעוֹרְקִים וְהַוִּירִידִים
שֶׁל הַגּוּף שֶׁהֵם דַּפְקִים, הֵם (הַיּוֹ)
דוֹפְקִים מִן הַלֵּב, וְסוּד הַדְּבָר -
אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכַּת
יֵלְכוּ.

הַכְּבֵד הוּא סְמָא"ל, הוּא עֶשׂו,
שֶׁאֵין בּוֹ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הַעוֹרְקִים
שֶׁלוֹ לֹא דוֹפְקִים, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין
שְׂכִינָה שׁוֹרָה בְּאֵמוֹת הָעוֹלָם,
וּבְגִלוּת שֶׁהִסְתַּלְּקָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַנְּחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה
וְגוֹמֵר, אֵין דַּפֵּק בְּלֵב שֶׁהִיא
הַשְּׂכִינָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהּ אֲנִי
יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְאֵין בַּת קוֹל בְּפִה
(שֶׁהִיא עוֹלָה). (שְׁבָה עוֹלָה) הַקּוֹל בְּרוּחַ

קוֹל דְּפִיקוֹ דִּילָהּ אֲתַרְחַק מִיָּנָה, הֵדָא הוּא
דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשִׁיתִי
מְטוּב, לָמָּה נֶאֱלַמְתִּי, מִיָּהּ דְּאִיהוּ דוּמְיָהּ
דְּאֲתַרְמִיז בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים
דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּדַפִּיק רוּחָא דְּקוּדְשָׁא
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים, בְּגִין
דְּהַחֲשִׁיתִי מְטוּב דְּאִיהוּ קוֹל, בְּהֵוּא זְמַנָּא
אֲשֶׁתַּאֲרַת בַּת יְחִידָה בְּלֵא קוֹל, וּבְגִין דָּא לִית
בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא, וּבְגִין דְּלִית בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא
הֵבִיאוּ לָהּ בַּחֲשָׁאִי, וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי
בַּחֲשָׁאִי, אִף עַל גַּב דְּרִיזוֹן סְגִיָּאִין אִית הַכָּא,
שְׁבַעִין אֲנַפִּין אִית לְאוּרִייתָא.

וּבְהֵוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוֹ דְּאִיהוּ כְּגוּוֹנָא
דְּנִקְוִדִי דְּמְנַקְדִין בְּדַפִּיקוֹ דְּאֲצָבָעָאן
דְּאִינוּן עֶשֶׂר, דְּבַהוּן מְנַקְדִין בְּדַפִּיקוֹ דְּרוּחָא,
וְאִינוּן מְנַקְדִין בְּנִימִין דְּכְנֹר דְּדָוִד, דְּפִיקוֹ אִיהוּ
כְּגוּוֹנָא דְּקֵלָא דְּסִלִּיק בְּנְגוּוֹנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה
דְּפִיקִין דְּאֲסַתְּפַל אֲסִיָּא בְּדַפִּיקוֹ, עָבַד דָּוִד
עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים בַּתְּהִלִּים, אַרְבַּעָה אִינוּן (שִׁיר
ה ב) אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי לְקַבֵּל יְהוָה,
עֲשָׂרָה דְּפִיקִין לְקַבֵּל יוֹד הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוֹ
נְפִיק מֵאֲדָנָא שְׂמָאלָא דְּלַבָּא, וְדָא הוּא רוּחַ
צְפוֹנִי דְּהוּא מְנַשֵּׁב בְּכְנֹר דְּדָוִד דְּהוּא מְנַגֵּן
מֵאֲלִיו, וְכָל עַרְקִין וְוִירִידִי גּוּפָא דְּאִינוּן דְּפִקִין,
מְלַבָּא אִינוּן (ג"א הוּרָה) דְּפִקִין, וְרִזָּא דְּמִלָּה (יַחֲזַקָּא
א יב) אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכַּת יֵלְכוּ.

כְּבֵד הוּא סְמָא"ל הוּא עֶשׂו, דְּלִית בֵּיהּ רוּחָא
דְּקוּדְשָׁא, לֹא דְּפִקִין עַרְקִין דִּילֵיהּ, וּבְגִין
דָּא לֹא שְׂרִיָּא שְׂכִינָתָא בְּאוּמִין דְּעֵלְמָא,
וּבְגִלוּתָא דְּאֲסַתְּלַק רוּחַ דְּקוּדְשָׁא, דְּאֲתַמַּר
בֵּיהּ (יִשְׁעִיָּה יא ב) וַנְּחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגו', לִית
דְּפִיקוֹ בְּלַבָּא דְּאִיהִי שְׂכִינָתָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר
בָּהּ (שִׁיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְלִית בַּת קוֹל

בתקיעה בארץ, ובשברים בשבר, ובתרועה שלשל"ת, קול בינונית, לא באריכות ולא בקצרה, בת קול היא קול דממה דקה קטנה, קול נמוך בחשאי, שהרי קול באשה ערוה, וכשיבא המשיח, יורדת עליו רוח הקדש, ומיד היא אומרת קול דודי דופק, הדפק עולה ויורד, עולה ה' העליונה אל ה', ויורדת ה' התחתונה אל ו', שהוא קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, באבא שהוא י' יסד הבת, שהיא ה' קטנה, שעליה נאמר ואביו שמר את הדבר, באם שהיא ה' העליונה כונן שמים, שהוא ו', והוא בן י"ה, וכשיהיו מתקרבים האותיות אב עם אם, בן עם בת, כל אחד עם בת זוגו, ה' העליונה (עולה) ל', ה' (התחתונה) יורדת לו'. זהו קרבן עולה ויורד. באותו הזמן ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, וסוד הדבר - עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי זו י' עם ה', ובשר מבשרי זו ו' עם ה', ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ומשום זה פשעולה ה' אל י', נאמר בה זאת תורת העלה היא העלה, שהיא (שהיתה) עולה אל האב, וכשירדת לבן, נאמר בה ואש המזבח תוקד בו, נשרפת בו בשלהבות של אהבה, וכך כשירדת ו' אל ה'ה' שלה, וי' עולה אל ה'ה' שלה, באותו הזמן והנה מלאכי אלהיים עלים ויורדים בו. כל הדפקים הללו של שאר העורקים, וכך פרשוהו, עולים שנים ויורדים שנים, עולים שנים י"ה זה לזו, ויורדים שנים ו"ה זה לזו.

ויורדים בו, כל אליון דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

בפומא (דהוה סלקא), (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא בתקיעה באריכו, ובשברים בתבירו, ובתרועה שלשל"ת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה דקה זעירא, קלא נמוכה בחשאי, דהא קול באשה ערוה, וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא עליה, ומיד איהי אומרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

ורזא דמלה (משלי ג'ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, באבא דאיהו י' יסד ברתא דאיהי ה' זעירא, דעלה אתמר (בראשית לו יא) ואביו שמר את הדבר, באימא דאיהי ה' עלאה כונן שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהון מתקרבין אתוון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי איהו קרבן עולה ויורד, בההוא זמנא (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורזא דמלה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי דא ו' עם ה', (שם כד) ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ובגין דא פד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא יב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא (דהוה) סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה (שם ה) ואש המזבח תוקד בו, אתוקד ביה בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, בההוא זמנא (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהיים עולים

ויורדים בו, כל אליון דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד עולים שנים - רוח ואש, שהם קולות, ועולים בדפק, ויורדים שנים - מים ועפר, שהם כבדים בדפק, והם מיכא"ל גבריאל נוריא"ל רפא"ל. מיכא"ל מים, גבריאל"ל אש, נוריא"ל רוח, רפא"ל עפר, י' בראש, ה"ה בידים, ו' בגוף, ה"ה ההבל עולה וההבל יורד, הבל עולה זו ה' עליונה שעולה לי, שהוא עשר אמירות, ובמה עולה? בקול שהוא ו'.

וההבל יורד זו ה' התחתונה שיורדת אליו ונעשית דבור, הקרבה של כל ההבלים וקול ודבור הוא פ"ה, שהוא בחשבון מיל"ה, פולל הכל, הוא קרבה של אדנ"י בעמוד האמצעי קרבן ליהו"ה, וזו השכינה התחתונה, והיא (הוא) היחוד של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות הברית, ואשרי הוא מי שמקריב את האותיות הללו בתפלות, שהוא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שכינתו, בפיו, אשרי הוא מי שמיוחד אותם בקריאת שמע ובתפלתו, שהקרבה שלהם ודאי בעמוד האמצעי, היחוד שלהם בצדיק, ומי הוא שמיוחד הכל ומקרב הכל? עלת העלות.

בינתיים הנה זמן מודמן לו שהיה מאיר העולמות, רבי פנחס בן יאיר שמו, ואמר: רבי רבי, ודאי שקרבת ארבעת האותיות ויחודם בעמוד האמצעי, והקרבה והיחוד שלהם, כף הוא בצדיק, ובשתי דרגות מיוחדים אותם ישראל, בקריאת שמע של ערבית ושחרית, ומקרבים אותם בתפלת שחרית וערבית, וזה קרבן עולה ויורד, ה' עולה בעמוד האמצעי, ו' יורד בצדיק, אף על גב שהכל אמת, עולה ויורד ה' עם אות י', ה' עם אות ו'. מיד שאמר הדברים הללו, פרח.

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא, דאינון כבדין בדפיקו, ואינון מיכא"ל גבריאל נוריא"ל רפא"ל, מיכא"ל מיא, גבריאל"ל אשא, נוריא"ל רוחא, רפא"ל עפרא, י' ברישא, ה"ה בידין, ו' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן, ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאה נחית לגביה ואתעבידת דבור, קריבו דכל ההבלים וקלא ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושפן מיל"ה, פליל פלא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעיתא קרבן ליהו"ה, ודא שכינתא תתאה, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתוון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית, וזפאה איהו מאן דקריב אתוון אלין בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריך הוא שכינתא דיליה בפומי, זפאה איהו מאן דמיוחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעיתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיוחד פלא ומקרב פלא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אזדמן ליה דהוה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמיה, ואמר רבי רבי, ודאי קריבו דארבע אתוון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעיתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיוחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה ויורד, ה' עולה בעמודא דאמצעיתא, ו' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשוט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אלין פרח.

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לך, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה כל העולם כלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפייהו ופימייהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריך הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה טו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. אל תקרי עמי אלא עמי בינתיים הרי הזקן יורד, פתח ואמר: אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מאהובי שהתרחק ממני, ולבי ער כשבא אלי. לכלה שהיתה נשואה לחתן והתרחק ממנה, נפלה בבית חליה, והתקבצו אליה כל הרופאים, ולא היו יכולים לדעת את המחלה שלה. רופא הקרטני היה שם שהיה מפיר בדפק, בעשרה מיני דפקים שצריך להתבונן בהם רופא, כנגד עשר אצבעות, ולא היו מפירים בחליה אלא הוא, שפמה משקים וריחות טובים מתפוחים, שנאמר בהם וריח אפך כתפוחים, וכמה משקים מעסים רמונים היו משקים אותה רופאים אחרים, ולא היו מועילים לה, עד שבא

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לך, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה כל העולם כלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבריא אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפייהו ופימייהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל פנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריך הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה טו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורזא דמלה (שם נא טז) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו.

אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחימאי דאתרחק מני, ולבי ער כד אתיא לגבי, לכלה דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכלין למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם טז) וריח אפך כתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה, עד דאתא (דהא)

אסיא קרטנא אסתפל בדפיקו דילה,

(שזח) הַרְּפָא הַקְּרַטְנִי וְהַסְתַּכַּל
בְּדַפְק שְׁלָה, וְהִיא נִכְרָה לְרֹפֵא,
וְאִמְרָה קוֹל דְּוִדִי דּוֹפֵק, וְהוּא
אָמַר פְּתַחֵי לִי, פְּתַחֵי אֶת הָאוֹת
י', שְׁהִיא עֲשֶׂרָה מִיְּנֵי דַפְק, קוֹל
דְּוִדִי דּוֹפֵק זֶה ו', דּוֹפֵק בְּשַׁעַר,
בְּשֵׁשֶׁת (הַדְּפָקִים) הַפְּרָקִים שֶׁל
הַזְּרֻעוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - יְדִיו גְּלִילֵי
זָהָב מְמֻלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְשִׁי
שׁ"ש, בְּשֵׁשֶׁת זְרֻעוֹת שֶׁשָּׁה
פְּרָקִים, וְכֻלָּם רְמוּזִים בְּמִלַּת
בְּרֵאשִׁית, שְׁהוּא בְּרֵ"א שִׁי"ת.

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר פְּתַחֵי לִי בְּאוֹת ב',
פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, שְׁאוּ שַׁעְרִים
רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פְּתַחֵי עוֹלָם
וַיִּבֵּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וַיִּשְׁמוּ זֶה
פְּתַחֵי לִי בְּאוֹת ב', זֶה הַשַּׁעַר
לִיהו"ה, וְזוֹ הָאוֹת ב' מִן
בְּרֵאשִׁית. אַחוּתֵי - בְּאוֹת א' מִן
בְּרֵאשִׁית. רַעֲיָתִי - בְּאוֹת ר' מִן
בְּרֵאשִׁית. יוֹנְתִי - בְּאוֹת י'
מִבְּרֵאשִׁית. תַּמְתִּי - בְּאוֹת ת' מִן
בְּרֵאשִׁית. שְׂרָאשִׁי - בְּאוֹת ש' מִן
בְּרֵאשִׁית. (נִמְלָא טַל, סוּד הַדְּבָר - יְהו"ה

אַחֲדָה, שְׁעוּלָה לַחֲשׁוֹן ט"ל). דְּבַר אַחַר
נִמְלָא ט"ל, בְּאַלְהֵיִם, וְכֹוּ הִיא
מְלֵא"ה, בְּאַיְהָה מְקוּם? בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שְׁהוּא הַשְּׁשִׁי, וְעַל רֵאשׁוּ
י', הַעֲטָרָה הַכְּלוּלָה מֵעֲשֶׂרָה, י'
הִיא טַפָּה שְׁנַמְשַׁכַּת מִן הַמֶּמֶךְ אֶל
ה' אֶפִּיקֵי מַיִם, ו' הַרוּחַ שִׁיּוּצָאֵת
מֵאֲזֵן שְׁמַאל, רוּחַ צְפוֹנִית שְׁהִיתָה
יוּצָאֵת מֵאֲזֵן שְׁמַאל שֶׁל הַלֵּב,
וְהִיתָה מְנַשְׁבֶּת בְּכַנּוֹר דָּוִד, וְהִיא
מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְעַלֵּיו נֹאמַר קוֹל
דְּוִדִי דּוֹפֵק, שְׁבִרְאוּשְׁנָה אִמְרָה ה'
קְטָנָה אֲנִי יְשֻׁנָה מִן י"ה, עַד
שְׁהַתְּעוֹרֵר ו' אֲלֵי שְׁהוּא רוּחַ,
וּמִיד קוֹל דְּוִדִי דּוֹפֵק בְּשֵׁשׁ
אוֹתִיוֹת מִבְּרֵאשִׁית, שְׁהֵם כְּנָגֵד
שֵׁשׁ הַתְּבוֹת שֶׁל הַיְחִיד, וְהֵן כְּנָגֵד
שֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד, פְּתַחֵי לִי בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן,
שְׁהוּא יְמִין, שַׁעְלֵיו נֹאמַר פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדִיךָ יוֹדִיךָ, זו י' שְׁהִיא לְיָמִין,

וְאַיְהִי אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא בְּאַסִּיָא, וְאִמְרַת (שם ה ב) קוֹל
דְּוִדִי דּוֹפֵק, וְאַיְהוּ אָמַר פְּתַחֵי לִי, פְּתַחֵי לְאַת
י' דְּאַיְהִי עֲשֶׂרָה מִיְּנֵי דְּפִיקוּ, קוֹל דְּוִדִי דּוֹפֵק
דָּא ו' דְּפִיק לְתַרְעָא, בְּשִׁית (דְּפִיקוֹן) פְּרָקִין
דְּדְרוּעִין, וְרָזָא דְּמִלָּה (שם יד) יְדִיו גְּלִילֵי זָהָב
מְמוּלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְשִׁי שׁ"ש, בְּתַרְשִׁין
דְּרוּעִין שִׁית פְּרָקִין, וְכֻלָּהוּ רְמִיזוֹן בְּמִלַּת
בְּרֵאשִׁית דְּאַיְהוּ בְּרֵ"א שִׁי"ת.

וְעַלֵּיהוּ אִתְּמַר פְּתַחֵי לִי בְּאַת ב', (תהלים קיח
ט) פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, (שם כד ז) שְׁאוּ
שַׁעְרִים רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פְּתַחֵי עוֹלָם וַיִּבֵּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וּבְגִין דָּא פְּתַחֵי לִי בְּאַת ב', (שם
קיח ט) זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה, וְדָא אֶת ב' מִן
בְּרֵאשִׁית, אַחוּתֵי בְּאַת א' מִן בְּרֵאשִׁית, רַעֲיָתִי
בְּאַת ר' מִן בְּרֵאשִׁית, יוֹנְתִי בְּאַת י' מִבְּרֵאשִׁית,
תַּמְתִּי בְּאַת ת' מִן בְּרֵאשִׁית, שְׂרָאשִׁי בְּאַת ש'
מִן בְּרֵאשִׁית, (נִמְלָא טַל, רוּחַ דְּמִלָּה יְהו"ה אַחֲדָה דְּפִלִּיק
לַחֲשׁוֹן ט"ל). דְּבַר אַחַר נִמְלָא ט"ל בְּאַלְהֵיִם,
וּבִיָּה אִיְהִי מְלִיא"ה, בְּאַן אֶתְר בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה
דְּאַיְהוּ שְׁתִּיתָאָה, וְעַל רֵישִׁיָּה י' עֲטָרָה כְּלִילָא
מֵעֲשֶׂרָה, י' אִיְהִי טַפָּה דְּאַתְּמִשְׁכַּת מִן מוּחָא
לְגַבֵּי ה' אֶפִּיקֵי מַיִם, ו' רוּחָא דְּנַפִּיק מֵאֲזֵן
שְׁמַאלָא, רוּחַ צְפוֹנִית דְּהוּה נַפִּיק מֵאֲזֵן
שְׁמַאלָא דְּלְבָא, וְהוּה מְנַשְׁבֶּת בְּכַנּוֹר דְּדוֹד וְהוּה
מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְעַלֵּיהּ אִתְּמַר קוֹל דְּוִדִי דּוֹפֵק,
דְּבִקְדָמִיתָא אִמְרַת ה' זְעִירָא אֲנִי יְשֻׁנָה מִן י"ה,
עַד דְּאַתְּעַר ו' לְגַבֵּי דְּאַיְהוּ רוּחַ, וּמִיד קוֹל דְּוִדִי
דּוֹפֵק בְּשִׁית אֲתוּוֹן מִן בְּרֵאשִׁית, דְּאַיְנוּן לְקַבֵּל
שִׁית תִּיבִין דִּיחֻודָא, וְאַיְנוּן לְקַבֵּל שִׁית יוֹמֵי
בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד פְּתַחֵי לִי בְּיוֹמָא קְדָמָאָה דְּאַיְהִי יְמִינָא,
דְּעַלֵּיהּ אִתְּמַר (שם קמה טז) פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ

שְׁהוּא יְמִין, שַׁעְלֵיו נֹאמַר פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדִיךָ יוֹדִיךָ, זו י' שְׁהִיא לְיָמִין,

אֲחוֹתִי בְיוֹם הַשְּׁנִי, שְׁשָׁם ה',
 יוֹנְתִי בְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁשָׁם ו',
 שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל בְּיוֹם הַרְבִּיעִי
 (הַשְּׁלִישִׁי), שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל יו"ד
 ה"א וּא"ו, שֶׁהוּא חֲשׁוֹבֵן ט"ל,
 וְזֶהוּ גוּף וּבְרִית שְׁנַחֲשָׁבִים אֶחָד
 בְּחֲשׁוֹבֵן, שֶׁהוּא וּא"ו שְׁעוֹלָה
 אַחַד, ו' הַעֲלִינָה - הַעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, ו' הַתַּחְתּוֹנָה - צִדִּיק,
 א' מְרָאָה עַל שְׁנֵיהֶם שֶׁהֵם אֶחָד.
 קְנֻצוֹתָיו, אֵלּוּ שֵׁשׁ קְצוֹת שֶׁהֵן
 ה"א, שֶׁשָּׁה פְּרָקִים שְׁכֹלָלִים
 בְּשִׁתֵּי שׁוּקִים, שֶׁהֵם יוֹם חֲמִישִׁי
 וְיוֹם שְׁשִׁי, שְׁעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר שׁוּקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לֵילָה - זו
 הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הַפְּלוּלָה
 מִיּוֹד ה"א וּא"ו ה"א, וְלָמָּה
 נִקְרָאת לֵילָה? שֶׁהִיא לֵיל שְׁבֹת
 לֵיל שְׁמוֹרִים, שֶׁהִיא וְדָאִי
 לִיהו"ה, בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה -
 בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר - בְּתוֹרָה,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהּ הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה,
 שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּשִׁלְשִׁים
 וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה,
 בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּים שֶׁל
 מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּל"ב שֶׁהוּא ב'
 מִן בְּרָאשִׁית וְל' מִלְּעֵינֵי פֶלַ
 יִשְׂרָאֵל. וְהַגְּפָנִים סְמִדָּר נִתְּנוּ רֵיחַ
 - אֵלּוּ בְּעֲלֵי מִצּוֹת. קוּמִי לָךְ
 רַעֲיָתִי יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ - בְּתוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ - בְּהִלְכָּה
 בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְעוֹד, אֲנִי
 יִשְׁנָה - בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
 וּחֲמֵשׁ מִצּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
 כְּחֲשׁוֹבֵן אוֹתֵיּוֹת יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר
 - בְּמֵאוֹת אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה
 מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּחֲשׁוֹבֵן וְלִבִּי וְר'
 מַעַר, רִמְזָ שְׁנִתְּנוּ מִימִין וּמִשְׁמָאל.
 מַה זֶה ע' מִן עַר שֶׁהוּא בְּתוֹסַפֶּת?
 זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁנֶאֱמַר בּוֹ
 עֵין יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי

וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן, יְדִיךָ יוֹדִיךָ, דָּא י'
 דְּאִיהוּ לִימִינָא, אֲחוֹתִי בְיוֹמָא תְּנִינָא דְתַמָּן
 ה', יוֹנְתִי בְיוֹמָא תְּלִיתָאָה דְתַמָּן ו', שְׂרָאשִׁי
 נִמְלָא טַל בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה (ג"א תְּלִיתָאָה), דְּאִיהוּ
 פְּלָלָא דְיו"ד ה"א וּא"ו דְּאִיהוּ חוֹשְׁבֵן ט"ל,
 וְדָא אִיהוּ גוּפָא וּבְרִית דְּחֲשְׁבִינָן חַד בְּחֲשְׁבָן,
 דְּאִיהוּ וּא"ו דְּסֻלִּיק אַחַד, ו' עֲלָאָה עֲמוּדָא
 דְּאֲמֻצְעִיתָא, ו' תַּתָּאָה צִדִּיק, א' אַחְזִי עַל
 תְּרוּיָהּ דְּאִינוּן חַד.

קְנֻצוֹתָיו אֵלּוּן שִׁת קְצוֹת דְּאִינוּן ה"א, שִׁת
 פְּרָקִין דְּכִלְיָלָן בְּתַרִּין שׁוּקִין, דְּאִינוּן
 יוֹם חֲמִישִׁי וְיוֹם שְׁשִׁי, דְּעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (שיר
 ח טו) שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לֵילָה דָּא
 שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה פְּלִילָא מִיּוֹד ה"א וּא"ו
 ה"א, וְאֲמִאי אֲתַקְרִיאַת לֵילָה, דְּאִיהִי לֵיל
 שְׁבֹת לֵיל שְׁמוֹרִים, דְּאִיהִי וְדָאִי לִיהו"ה,
 בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוֹד אֲנִי
 יִשְׁנָה בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֲתַמַּר
 בָּהּ (שם ב ג) הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, דְּאִינוּן
 תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה,
 בְּל"ב אֱלֹהִיִּים דְּעוֹבְדָא (דף קו ע"ב) דְּבְּרָאשִׁית,
 בְּל"ב דְּאִיהוּ ב' מִן בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי
 פֶלַ יִשְׂרָאֵל, (שיר ב ג) וְהַגְּפָנִים סְמִדָּר נִתְּנוּ
 רֵיחַ אֵלּוּן בְּעֲלֵי מִצּוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי
 יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב,
 יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ בְּהִלְכָּה אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה,
 וְעוֹד אֲנִי יִשְׁנָה בְּתֵלֶת מֵאָה וּשְׁתַּיִן וּחֲמֵשׁ
 פְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, כְּחוֹשְׁבֵן אֲתוּוּן יִשְׁנָה,
 וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח פְּקוּדֵין דְּעֲשֵׂה כְּחֲשְׁבָן
 וְלִבִּי וְר' מַעַר, רִמְזָ דְּאֲתִיָּהִיבוּ מִימִינָא
 וּמִשְׁמָאלָא, מֵאִי ע' מִן עַר דְּאִיהוּ בְּתוֹסַפֶּת,
 דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (דברים לג

כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּכִלְיָל פְּקוּדֵין דְּעֲשֵׂה וְלֹא

תעשה. דאתיהבו מימינא ומשמאל מצותיך ולא במעשהך.

שנתנו מימין ומשמאל בו הם כלולים.

ועוד, קול דודי דופק, זה העמוד האמצעי שהוא תורה פולל תרי"א, שנתן משתי זרועות, ששם האב והאם שהם י"ה, ובהם השתלם תורה שהוא ו' כולל תרי"ג, ה' תחתונה, תורה שבעל פה כלולה מכל האותיות, ובה השתלם יהו"ה.

ועוד, אני ישנה, שניה ודאי לחכמה שהיא י', כשהתרחק ממני אהובי שהוא ו', וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה. בחכמה, שהוא אב י', יסד הבת שהיא ארץ, ה' קטנה - הארץ ודאי, כונן שמים זה ו', בתבונה - זו האם העליונה, שבינה נקראת למעלה כשהיא עם בעלה, ותבונה נקראת למטה כשהיא עם ו' שהוא בן, ו' ות' שהוא תפארת, נשאת היא ה' עמו, ובאותו זמן שהאות י' היא עם האם והיא מרחקת ממנה, נאמר בה אני ישנה (והיא שניה לה).

ועוד ישנה, בגלות, שלא דופק בה, ובאותו זמן שיבא בעלה, קול דודי דופק, שהוא ו', האהוב שלה, רוח צפונית יוצאת אליה שנושבת בכנור דוד, ורוח דרומית מצד הימין, ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שהם מים מצד החסד ששם חכמה.

ובזמן שתבא הגאולה, הדפק עולה ויורד כמו שהקרנן עולה ויורד, עולה ה' העליונה ל', ויורדת ה' תחתונה לו', ומה שהיה יהו"ו חוזר להיות יהו"ה, האב עם האם, הבן עם הבת, ומשום זה אמר הנביא פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ששם

קול דודי דופק דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו תורה פליל תרי"א, מתרין דרועין דתמן אבא ואימא דאינון י"ה, ובהון אשתלים תורה דאיהו ו' פליל תרי"ג, ה' תתאה אורייתא דבעל פה פלילא מפלהו אתוון, ובה אשתלים יהו"ה.

ועוד אני ישנה, שניה ודאי לחכמה דאיהו י', פד אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו', ורזא דמלא (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, בחכמה דאיהו אבא י', יסד ברתא דאיהו ארץ, ה' זעירא הארץ ודאי, כונן שמים דא ו', בתבונה דא אימא עלאה, דבינה אתקריאת לעילא פד איהי עם בעלה, תבונה אתקריאת לתתא פד איהי עם ו', דאיהו בן, ו' ות' דאיהו תפארת, אשתארת איהי ה' עמיה, ובההוא זמנא דאת י' איהו עם אימא, ואיהו מרחק מינה, אתמר בה אני ישנה (ואיהו שניה לה).

ועוד ישנה בגלותא, דלא דפיק בה, ובההוא זמנא דייתי בעלה, קול דודי דופק דאיהו ו' רחימו דילה, רוח צפונית נפיק לגבה דנשיב בכנור דוד, ורוח דרומית מסטרא דימינא, ורוח אלהים מרחפת על פני המים, דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה.

ובזמנא דייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית כגוונא דקרנן עולה ויורד, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהוה יהו"ו, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא, פרא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריך הוא שהוא לימין בזמן שהקדוש ברוך הוא מרחק משכינתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ואל

מַרְחָקָא מִשְׁכִּינְתֵיהּ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּרָה
בְּגִבּוּרְתּוֹ, דִּתְמֵן גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן וְתֵמֵן עוֹתֵרָא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לו כב) מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה,
וּבְגִין דָּא וְאֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ, (תְּמֵן לְצַפּוֹן
שְׁנַמְר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה), בְּזִמְנָא דָּאת ו' מַרְחָקָא
מֵה' דִּילֵיהּ, כִּי אִם בְּזִאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל
הַשֶּׁפֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי כִי אֲנִי יְהוָה וְגוֹמֵר, כִּד
יְהֵא יְהוָה כְּדָקָא יָאוֹת כָּל אוֹת בְּחִבְרֵתָהּ,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב כג) עֵצִים מַעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר
מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ
זֹאת.

גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן וְשֵׁם הַעֲשָׂר, זְהוּ
שְׁכָתוֹב מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה,
וּבְשִׁבִיל זֶה אֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר
בְּעֲשָׂרוֹ, (שֵׁם לְצַפּוֹן, שְׁנַמְר מְצַפּוֹן זָהָב
יֵאָתֶה), בְּזִמְנָא שְׁהָאוֹת ו' מַרְחָקָת
מֵה' שְׁלֵה, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי כִי
אֲנִי יְהוָה וְגוֹמֵר, כְּשִׁיחֵיהּ יְהוָה
כְּרָאוּי, כָּל אוֹת עִם חִבְרֵתָהּ, זְהוּ
שְׁכָתוֹב עֵצִים מַעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר
מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת.

עַל פֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, דָּא
חֲכָמָה אָבִיו, וּבִינָה אִמָּא, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק
בְּאִשְׁתּוֹ דָּא ו' בֵּן, וּלְבַתֵּר דְּאִתְדַבֵּק בְּאִתְתֵּיהּ
דְּאִיהוּ ה' וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד, וְדָא אִיהוּ קְרִבָּן
עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, קְרִבָּן קְרִיבּוֹ דְּאִתְוֹן דְּמִתְקְרִבִין
י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְגִין דָּא קְרִבָּן לִיהוָה,
דְּאִתְקְרִיבַת אִתְתָּא לְבַעֲלָהּ, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (ויקרא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קְרִבָּן
לִיהוָה, מֵאִי אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
דְּאִיהוּ קְרִיבּוֹ דְּאִתְוֹן, וּמָאן קְרִיב (דף קו
ע"א) לְגַבֵּי אִתְוֹן, דָּא עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת.
בְּהוּא זִמְנָא דְּפִיקוּ נְחִית וְסָלִיק מֵאֲרַבַּע
דְּפִיקוּן לְעֲשָׂר, דְּפִיקוּ בְּאֲרַבַּע אִתְוֹן, סָלִיק
בְּאִשָּׁא וְרוּחָא, וְנְחִית בְּמֵיא וְעַפְרָא, וְרִזָּא
דְּמֵלָה (בראשית כח יב) וְהָנָה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים
עוֹלִים וַיִּוֹרְדִים בּוֹ, עוֹלִים שְׁנִים וַיִּוֹרְדִים שְׁנִים, וְהֵם
מִים קַמִּיץ, שְׁבִ"א אֵשׁ, חֲל"ם רוח,
שׁוּר"ק עֶפֶר, הַכְּלִי שֶׁל פֶּלֶם, מִשׁוּם
שְׁקַמִּיץ שְׁהוּא מִים י', בּוֹ עוֹלָה ה'
שְׁבִ"א אֵשׁ, וְלָמָּה עוֹלָה ה' בְּקַמִּיץ?
מִשׁוּם שְׁשֵׁם י' שְׁהוּא חֲכָמָה, כְּמוֹ
שְׁבִאָרוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדִירִים, וְהָיוּ י"ה
בְּיָמֵי. ה' הֵיא עִם הָאָב, וְהֵיא אַרְצֵי.

עַל פֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, דָּא
חֲכָמָה אָבִיו, וּבִינָה אִמָּא, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק
בְּאִשְׁתּוֹ דָּא ו' בֵּן, וּלְבַתֵּר דְּאִתְדַבֵּק בְּאִתְתֵּיהּ
דְּאִיהוּ ה' וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד, וְדָא אִיהוּ קְרִבָּן
עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, קְרִבָּן קְרִיבּוֹ דְּאִתְוֹן דְּמִתְקְרִבִין
י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְגִין דָּא קְרִבָּן לִיהוָה,
דְּאִתְקְרִיבַת אִתְתָּא לְבַעֲלָהּ, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (ויקרא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קְרִבָּן
לִיהוָה, מֵאִי אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
דְּאִיהוּ קְרִיבּוֹ דְּאִתְוֹן, וּמָאן קְרִיב (דף קו
ע"א) לְגַבֵּי אִתְוֹן, דָּא עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת.
בְּהוּא זִמְנָא דְּפִיקוּ נְחִית וְסָלִיק מֵאֲרַבַּע
דְּפִיקוּן לְעֲשָׂר, דְּפִיקוּ בְּאֲרַבַּע אִתְוֹן, סָלִיק
בְּאִשָּׁא וְרוּחָא, וְנְחִית בְּמֵיא וְעַפְרָא, וְרִזָּא
דְּמֵלָה (בראשית כח יב) וְהָנָה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים
עוֹלִים וַיִּוֹרְדִים בּוֹ, עוֹלִים תְּרֵי וַיִּוֹרְדִים תְּרֵי,
וְאִינוּן מִים קַמִּיץ, שְׁבִ"א אֵשׁ, חֲל"ם רוח,
שׁוּר"ק עֶפֶר מָאנָא דְּכֻלְהוּ, בְּגִין דְּקַמִּיץ דְּאִיהוּ
מִים י', בִּיה סָלִיק ה' דְּאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְּאִיהוּ
שְׁבִ"א אֵשׁ, וְאִמָּאֵי סָלִיק ה' בְּקַמִּיץ, בְּגִין דִּתְמֵן
י' דְּאִיהוּ חֲכָמָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדִירִים, וְהוּן י"ה

יורדת לשמאל ששם הרוח שהוא חל"ם, שהוא רוח שנושב באזן שמאל של הלב, ויהיו ו"ה בשמאל פנגד הלב. באותו זמן, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר הנביאים מתנהגים אחריו, כעורקי הלב שכלם מתנהגים אחר רוח הלב, ומה הוא שמ"ה? זה מש"ה, שנאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר. ואחר שעולים שנים ויורדים שנים, עולים (ארבעה) דפקים לעשרה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. באות י' עולה ה', ובאות ו', ה' השניה בא' עולה י', שהוא בעשר אצבעות הידים ובעשר אצבעות הרגלים, כל האותיות עולות בוא"ו שהוא אח"ד, כחשבון אר"ן, שהיא שכניה, עולה לנקודות לחשבון קטן של חנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב"י י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (מהו שורק? הוא אר"ן) לחשבון קטן של חנוך, וזהו החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן קרפן עולה ויורד, מי עולה בראשונה ומי יורד? ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרשוה בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא יכנס י' בה' העליונה, שהיא ירושלים של מעלה, עד שתפנס ו' בה', שהיא ירושלים של מטה. בינתיים הנה זקן הזקנים יורד, ואמר: רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חליה מאהובה, צריך להעיר בדפק שלה יותר, שהרי קול דודי דופק, קול אהובה דופק אליה בחזק רב לארבעה צדדים,

בימינא, ה' איה עם אבא, ואיהי אר"ן, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באזן שמאלא דלבא, ויהו ו"ה בשמאלא לקבל לבא, ביהו זמנא (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר נביאיא מתנהגין אפתייה, כעורקין דלבא דמתנהגין פלהו בתר רוחא דלבא, ומאי ניהו שמ"ה דא מש"ה, דאתמר ביה (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, כגוונא דא יוד הא ואו הא, באת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תניינא, בא' סליק י', דאיהו בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין, כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד, כחשבון אר"ן, דאיהי שכינתא, סליקת לנקודי לחושבון זעיר דחנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב"י י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק איהו אר"ן), לחושבון זעיר דחנוך, והאי איהו חושבון לכל נקודין לחושבון זעיר.

אמר ליה והא אתוון דיהו"ה דאינון קרפן עולה ויורד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא.

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימא, דפיק

לְגַבְיָהּ בְּתַקִּיפוֹ סִגְיָה לְאַרְבַּע סְטָרִין, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב כּה (יחזקאל לו ט) אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
 בְּאֵי הָרוּחַ, מִסְטָרָא דְאִוִּיר קְדַמָּא דְאִיהוּ
 קְדַמּוֹן עַל כּלָּא, דְּפִיקוּ דְרוּחָא אִיהוּ לַח,
 מִסְטָרָא דְחַכְמָה אִיהוּ קַר, מִסְטָרָא דְאִימָא
 אִיהוּ בְחַמִּימוֹ סִגְיָה, בְּגִין דְאִוִּיר קְדַמָּא נְטִיל
 בְּעַמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא וְנְטִיל בְּצַדִּיק, וְחַכְמָה
 דְאִיהוּ קַר נְטִיל בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְאִימָא דְאִיהוּ
 חַמִּימָא נְטִילת בְּגְבוּרָה וְהוּד, וּמִסְטָרָא
 דְשְׂכִינְתָא תַתָּא אִיהוּ יִבְשׁ, דְאִיהוּ אַרְץ,
 דְאִתְמַר כּה (בראשית א י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה
 אַרְץ, וְהָא אֵינוֹן אַרְבַּע וְסִלְקִין לַעֲשֹׂר, כְּגוֹנוֹנָא
 דְאַרְבַּע אַתּוּן דְאֵינוֹן יְהוָה, דְסִלְקִין לַעֲשֹׂר
 יוֹד הָא וְאוּ הָא.

וְלִתְתָּא מִיכָא לְגַבְרִיא לְנוּרִיא לְרַפָּא לְ
 אֵינוֹן לְבוּשֵׁין לְאַרְבַּע רוּחוֹן, דְאִתְמַר
 כּה (ישעיה יא ב) רוּחַ יְהוָה, רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה,
 רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה,
 רוּחַ יְהוָה דָּא אִוִּיר קְדַמָּא, רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה
 תְרִין סְפִירָן אַבְתְּרִיהּ, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה יְמִינָא
 וְשְׂמָאלָא, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה דָּא עַמּוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא וּמַלְכוּת.

וְהִרְיָחוּ בִירְאַת יְהוָה דָּא רִיחַ נִיחַח, וּמֵאֵי
 נִיחַחוּ רִיחַ נִיחַח דָּא צַדִּיק דְבִיהּ נִיחַחָא,
 דְנַח אִישׁ צַדִּיק, אִשָּׁה לִיהוּהָ דָּא נִצַּח וְהוּד,
 עַלִּיהוּ אִתְמַר (במדבר כח ב) אֶת קַרְבְּנֵי לַחְמֵי
 לְאִשִּׁי, אִשִּׁי יְהוָה אֶתְקִרִיאוּ, עַלִּיהוּ
 אִתְמַר (שיר ב ה) סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, (ישעיה כד טו) עַל
 כֵּן בְּאוּרִים כְּפָדוּ יְהוָה, (שיר ז ט) וְרִיחַ אִפְּךָ
 כְּתַפּוּחִים, (משלי כה יא) תַפּוּחֵי זֶהָב כְּמִשְׁכֵּי
 כֶּסֶף, וְאֵינוֹן תְּרֵי אֹפְנֵי הַמְרַכְבָּה, דְתַלְת דְרָגִין
 אֵינוֹן, שְׂרָפִים וְחִיּוֹת וְאֹפְנֵי קַדְשׁ, שְׂרָפִים
 תְרִין דְרוּעִין יְמִינָא וְשְׂמָאלָא, חִיּוֹת גּוּפָא וּבְרִית, אֹפְנֵים תְרִין (קד קז)

זְהוּ שְׂפָתוֹב כּה אָמַר יְהוָה
 מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ. מְצַד
 הָאִוִּיר הָרָאוּן שְׁהוּא קְדַמּוֹן עַל
 הַכּל, דְּפִק הָרוּחַ הוּא לַח, מְצַד
 הַחַכְמָה הוּא קַר, מְצַד הָאֵם הוּא
 בְחַם רַב, מְשׁוּם שְׁהָאִוִּיר הָרָאוּן
 נוֹסַע בְּעַמּוּד הָאִמְצָעִי וְנוֹסַע
 בְּצַדִּיק, וְחַכְמָה, שְׁהוּא קַר, נוֹסַע
 בְּחֶסֶד וְנִצְחָה, וְהָאֵם, שְׁהִיא חַמָּה,
 נוֹסַעַת בְּגְבוּרָה וְהוּד, וּמְצַד
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא יִבְשׁ,
 שְׁהִיא אַרְץ, שְׁנֵאמַר כּה וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אַרְץ, וְהָרֵי הֵם
 אַרְבַּע וְעוֹלָם לַעֲשֹׂר, כְּמוֹ אַרְבַּע
 הָאוּתִיּוֹת שְׁהֵן יְהוָה שְׁעוֹלוֹת
 לַעֲשֹׂר יוֹד הָא וְאוּ הָא.

וְלִמְטָה מִיכָא לְגַבְרִיא לְ
 נוּרִיא לְרַפָּא לְ, הֵם לְבוּשֵׁים
 לְאַרְבַּע הָרוּחוֹת, שְׁנֵאמַר כּה
 רוּחַ יְהוָה, רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה,
 רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת
 וְיִרְאַת יְהוָה. רוּחַ יְהוָה - זֶה
 הָאִוִּיר הָרָאוּן, רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה
 - שְׁתֵּי סְפִירוֹת אַחֲרָיו, רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה - יְמִין וְשְׂמָאל, רוּחַ דַּעַת
 וְיִרְאַת יְהוָה - זֶה הָעַמּוּד
 הָאִמְצָעִי וּמַלְכוּת.

וְהִרְיָחוּ בִירְאַת יְהוָה, זֶה רִיחַ
 הַנִּיחַח, וּמֵהוּ רִיחַ נִיחַח? זֶה צַדִּיק
 שְׁבוּ מְנוּחָה, שְׁנַח אִישׁ צַדִּיק.
 אִשָּׁה לִיהוּהָ, זֶה נִצַּח וְהוּד,
 עַלִּיהֶם נֵאמַר אֶת קַרְבְּנֵי לַחְמֵי
 לְאִשִּׁי, אִשִּׁי יְהוָה נִקְרָאוּ, עַלִּיהֶם
 נֵאמַר סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, עַל כֵּן
 בְּאוּרִים כְּפָדוּ יְהוָה, וְרִיחַ אִפְּךָ
 כְּתַפּוּחִים, תַּפּוּחֵי זֶהָב כְּמִשְׁכֵּי
 כֶּסֶף, וְהֵם שְׁנֵי אֹפְנֵי הַמְרַכְבָּה,
 שְׁשָׁלֵש דְרָגוֹת הֵן: שְׂרָפִים וְחִיּוֹת
 וְאֹפְנֵי הַקַּדְשׁ. הַשְּׂרָפִים - שְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת יְמִין וְשְׂמָאל, הַחִיּוֹת -
 הַגּוּף וּבְרִית, הָאֹפְנֵים שְׁתֵּי
 שׁוּקִים, הַמְרַכְבָּה שֶׁל כָּלֵם,

שְׂכִינָה, מְשׁוּם שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּקוּנֵים
מִצַּד הָאוֹת ו', שֶׁהוּא רִיחַ קֹדֶשׁה
(שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא), שְׁדוּפֶקֶת
וּמְנַשְׁבֵּת בְּכָלֶם.

הַמַּלְכוּת, הַמְרַכְּבָה שְׁלֵה פְלוּלָה
מֵאַרְבַּע רִיחוֹת, וְזֵהוּ סוּד דּוּ
פְּרָצוּפִים, שֶׁהֵם עֶשֶׂר דְּפִיקוֹת,
שֶׁהֵם ה' שְׁיֹצְאָת מֵהֶלֶב, שֶׁהוּא
הֶבֶל ה' ל"ב, ד' אַרְבַּע מַחְנוֹת,
ד' חֵיוֹת לִפְסָא, ו' שֵׁשׁ דְּרָגוֹת,
שֶׁהֵם שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא, שְׁמִשֵּׁם
כָּל הַנְּשֻׁמוֹת בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, וְאֵין
הַפְּסָא הַזֶּה בְּדֶרֶךְ בְּרִיאָה, אֶלֶא
בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, שֶׁהַשְּׂכִינָה
הַעֲלוּנָה הִיא פְּסָא כְבוֹד מְרוֹם
מֵרָאשׁוֹן, שֶׁהוּא מַלְכוּת.

וּבְהֵם יִהְיֶה יוֹ הַהִי"ו (הַהו"י)
מִתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת, שֶׁהֵן שֵׁשׁ
מַעְלוֹת לִפְסָא, י' הַתְּלַבֵּשׁ בְּחֻמְהָ
וְעוֹלָה לַעֲשָׂרָה, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה
גִּלְגָּלִים שֶׁל הַפְּסָא, א לְמַעְלָה
דְּמוּת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו
מִלְמַעְלָה, וְזֵה אוֹיֵר קְדָמוֹן, ה'
קִטְנָה הִיא לִימִין, וְחֻמְהָ לִימִין
שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, וּבְמִקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה
בְּחֻמְהָ יָסֵד אֶרֶץ, ה' לְשִׁמְאֵל אֵשׁ
עַל הֶלֶב, ו' הַרִיחַ שְׁנוֹשְׁבֵת אֵלֶיהָ,
וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ שְׁלֵא תִשְׂרַף
הָעוֹלָם, מְשׁוּם שֶׁגוֹרָמִים לָהּ
שֶׁהַתְּרַחֲקָה מִבְּעֵלָה וּמֵאַרְיָה
רְגוּזָה.

וּבְזִמְנֵן שֶׁתְּבֵא הַגְּאֻלָּה, נֹאמֵר אֵל
הו"י שֶׁהִיא דְרָגַת מֹשֶׁה, מוֹלִיף
לִימִין מֹשֶׁה, לְסִמְךָ ה' שְׁלוֹ בְיָמִין,
וְזֵהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר,
הַבֶּקֶר שֶׁל אֲבֵרָהִם, י' הוֹלֵף
לְשִׁמְאֵל וְזוֹקֵף אֶת ה' שְׁלוֹ, וְזֵהוּ
קֶרֶבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְסוּד הַדְּבָר -
יַעֲקֹב בְּמִקוֹם הַזֶּה שֶׁפֶל אֶת יָדָיו,
וּלְחַכְּם בְּרִמּוּז.

חֹזֵר י"ה לְשִׁמְאֵל, שֶׁהֵם שְׁמוֹר,
ו"ה לִימִין שֶׁהֵם זְכוֹר, וְזֵהוּ זֵה

ע"ב) שׁוֹקֵין, מְרַכְּבָה דְכֻלְהוּ שְׂכִינָה, בְּגִין
דְּאֵינוֹן שֵׁית תִּיקוּנֵין מִסְטָרָא דָּאֵת ו', דְּאֵיהוּ
רוּחָא קְדִישָׁא (ג"א דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא). דְּדְפִיק
וּמְנַשְׁיב בְּכָלְהוּ.

מַלְכוּת מְרַכְּבָה דִילָה פְּלִילָא מֵאַרְבַּע רִיחוֹת,
וְדָא אֵיהוּ רְזָא דּוּ פְּרָצוּפִין, דְּאֵינוֹן
עֲשָׂרָה דְפִיקִין, דְּאֵינוֹן ה' דְּנְפִיק מִלְבָּא, דְּאֵיהוּ
הֶבֶל ה' ל"ב, ד' אַרְבַּע מַחְנוֹת, ד' חֵיוֹת לִפְסָא,
ו' שֵׁית דְּרָגִין, דְּאֵינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא,
דְּמִתְמָן כָּל נְשֻׁמְתִין בְּאַרְח אֲצִילוֹת, וְלֹאוּ אֵיהוּ
הָאֵי פְּרָסִיָּא בְּאַרְח בְּרִיאָה, אֶלֶא בְּאַרְח
אֲצִילוֹת, דְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אֵיהִי פְּסָא כְבוֹד
מְרוֹם מֵרָאשׁוֹן (יְרֵמִיָּה י"ב) דְּאֵיהוּ מַלְכוּת.

וּבְהוֹן יִהְיֶה יוֹ הַהִי"ו (ס"א הַהו"י) אֶתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁית
סְפִירָן, דְּאֵינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לִפְסָא, י'
אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֻמְהָ וְסָלִיק לַעֲשָׂרָה, דְּאֵינוֹן עֶשֶׂר
גִּלְגָּלִים דְּכְרִסִּיָּא, א לְעִילָא דְמוֹת כְּמֵרָאָה
אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְדָא אוֹיֵר קְדָמוֹן, ה'
זְעִירָא אֵיהִי לִימִינָא, וְחֻמְהָ לִימִינָא נְטִיר לָהּ,
וּבְהָאֵי אֶתֵר יְהו"ה בְּחֻמְהָ יָסֵד אֶרֶץ, (מְשֻׁלֵּי ג'
יט) ה' לְשִׁמְאֵלֶּא אֵשׁ עַל לְבָא, ו' רוּחָא דְנִשְׁיב
לְגַבָּהּ, וּבְעֵי רַחֲמֵי מִינָהּ דִּלָּא אוֹקִידֵת עֲלֵמָא,
בְּגִין דְּגֵרְמֵי לָהּ דְּאֶתְרַחֲקָא מִבְּעֵלָה, וּמֵאַרְיָה
רוּגְזָהָא.

וּלְזִמְנִין דִּיִּיתֵי פּוֹרְקָנָא, אֶתְמַר לְגַבֵּי ו' דְּאֵיהוּ
דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה, מוֹלִיף לִימִין
מֹשֶׁה (יְשַׁעִיָּה סג יב), לְסִמְכָא ה' דִּילִיָּה בְיָמִינָא,
וְדָא אֵיהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, בְּקֶר
דְּאֲבֵרָהִם, י' אֲזִיל לְשִׁמְאֵלֶּא וְזָקִיף לָהּ דִּילִיָּה,
וְדָא אֵיהוּ קֶרֶבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְרְזָא דְמִלָּה,
יַעֲקֹב בְּהָאֵי אֶתֵר שֶׁפֶל אֶת יָדָיו, וּלְחַכְּמָא
בְּרִמּוּזָא.

אֶתְחֹזֵר י"ה לְשִׁמְאֵלֶּא, דְּאֵינוֹן שְׁמוֹר, ו"ה לִימִינָא דְּאֵינוֹן זְכוֹר, וְדָא

תפלה קדם למוזר הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למונדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֲלָמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירִן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

בני לא תשכח מפי זרעו

על לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם

תקליטור אוצרות הזוהר וכו':
12.000
 ספרים, דרשות לשמיעה,
 קבצים ותמונות ועוד...

בזכות החבור שלך,
 ספר הזוהר הקדוש,
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברחמים

"בהאי חבורא דילך
 דאיהו ספר הזוהר
 יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי"

**מאגר הגדול בעולם
 למנוחי הזוהר**

"קול הזוהר"
 שיעורים
 בזוהר היומי
 בטלפון
0722-990044

מפעל
**הזוהר
 העולמי**

נחל לכיש 24/8
 בית שמש
054-843-6784

קול הרשב"י
 שיעור בזוהר היומי
0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
 בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.

<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 1</p> <p>כח הזוהר חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מחודש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א</p> <p>300 עמודים</p> <p>10</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 8</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>416 עמודים</p> <p>9</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 8</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה עם התיקונים החדש</p> <p>416 עמודים</p> <p>8</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 7</p> <p>תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה עם התיקונים</p> <p>344 עמודים</p> <p>7</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 6</p> <p>אדרא רבא זוטא חלק ב' עם הוספת חדשות שלא נראה כבושם הזה</p> <p>370 עמודים</p> <p>6</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 5</p> <p>אדרא רבא זוטא חלק א' ונספחו עליו ו' ספרים הבל על כל גבע נסתת הרישב' חיים של זור השפיקת הרישב' רזני הרישב' שירה זמרה תחלות הזוהר תשובת הרישב' עלון אור הזוהר 27-28 השבועות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר</p> <p>544 עמודים</p> <p>5</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 4</p> <p>זהרו הזוהר ח' ספרים הבל על כל גבע נסתת הרישב' חיים של זור השפיקת הרישב' רזני הרישב' שירה זמרה תחלות הזוהר תשובת הרישב' עלון אור הזוהר 27-28 השבועות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר</p> <p>416 עמודים</p> <p>4</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 3</p> <p>אורות הזוהר י"ב ספרים תשובת הרישב' נסאות הזוהר תחלות הזוהר נאלת הרישב' במוצות הרישב' מסקנות הזוהר אור הרישב' הזור והיב' רב זכותא דרשב' גיטריאות הזוהר שפי' התקונים שירה זמרה אל הגיפסל</p> <p>416 עמודים</p> <p>3</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד 2</p> <p>מאורות הזוהר ט"ו ספרים מאורות הזוהר התחלות הזוהר הרישב' וזוהר עת לעשות לז'ו המשיח וזוהר הציוקים וזוהר השבועות הזוהר קבלתי ונשעתי אלה מקראי קודש הפכת הזוהר מגידת הרבים חיבת נח ישועות הזוהר אל הגיפסל</p> <p>416 עמודים</p> <p>2</p> <p>מפגש העולמי</p>	<p>מִצְוָה אוצרות הזוהר כרד א</p> <p>אור הזוהר המחולק ל-354 ימות השנה גדולי ישראל והזוהר ערכה של שעה</p> <p>788 עמודים</p> <p>1</p> <p>מפגש העולמי</p>
--	--	---	---	---	---	---	---	--	--

לא תשכח מפי זרעו

תקליטור
אוצרות הזוהר

ובו: **12,000**
ספרים, דרשות לשמיעה,
קבצים ומגמות
ועוד...

המאגר הגדול בעולם
בעניני הזוהר הק'

הרשב"י קובע:
בספר הזוהר
יצאו בני ישראל מגלות

המשבילים יודרו
נזהר
הרקיע

ומגדיקי הרבים
כוכבים לעולם ועד

3 דרנים לתרומה:
-כאמצעות ב' מוני כרטיסי
האשראי בטלפון 054-63385-4
-בהפקדה לזכר פאנ' סניף 794
מספר חשבון 545643-409
קוד מוסד 47689.

בשליחת המחאה לפקודת "ג'
ערן התחתון" (למושב בלבד) רחוב
הרז' לריש 24/ רמת בית שמש.

מפעל הזוהר העולמי
ש"י עמותת "ג' ערן תחתון"
רחוב נחל לישי 24/ רמת בית שמש
טלפון 054-8436784
פקס: 02-995-1200